

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

HOLOCAUST A POVĚDOMÍ O NĚM SE ZAMĚŘENÍM NA
MLÁDEŽ V JIHOČESKÉM KRAJI

Autor práce: Veronika Weberová, DiS.

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: kombinovaná

Vedoucí práce: doc. Ing. Dr. Štefan Danics, Ph.D.

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2021

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 6, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Veronika Weberová, DiS.

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Holocaust a povědomí o něm se zaměřením na mládež v Jihočeském kraji

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: The Holocaust and Awareness of It Focused on Youth in Southern Bohemian

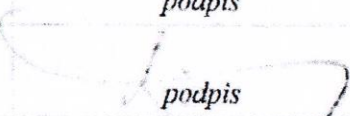
Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

Vedoucí bakalářské práce (jméno a příjmení, titul):

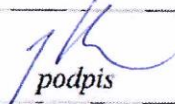
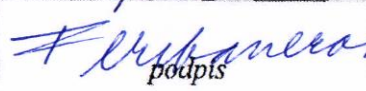

doc. Ing. Dr. Štefan Danics, Ph.D.

Datum zadání bakalářské práce (měsíc, rok): listopad 2020

Cíl bakalářské práce: Cílem práce je analýza problematiky zpochybňování holocaustu, včetně objasnění názorů tzv. popíračů holocaustu. A možnosti právního postihu popírání holocaustu v České republice. V tomto ohledu autorka na základě empirického šetření zmapuje postoj vzorku české veřejnosti v Jihočeském kraji k této problematice.

Student: VERONIKA WEBEROVÁ, DiS.	5.11.2020 datum	Weberová podpis
Vedoucí práce: DOC. ING. DR. ŠTEFAN DANICS, PH.D.	5.11.2020 datum	 podpis

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	23.11.20 datum	 podpis
Prorektorka pro studium a vnitřní záležitosti: RNDr. Růžena Ferebauerová	1.12.20 datum	 podpis
Pověřený rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	1.12.20 datum	 podpis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucí(ho) a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce doc. Dr. Ing. Štefanu Danicsovi, Ph.D. za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

WEBEROVÁ V. *Holocaust a povědomí o něm se zaměřením na mládež v Jihočeském kraji: bakalářská práce*. Příbram: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2021. Vedoucí bakalářské práce: Doc. Dr. Ing. Štefan Danics, Ph.D.

Klíčová slova: antisemitismus, holocaust, nacisté, Židé, popírání holocaustu, popírači holocaustu.

Cílem bakalářské práce je analýza informovanosti mládeže v Jihočeském kraji o holocaustu, zda mají základní znalosti o holocaustu nebo jaký mají názor na popírání holocaustu. Výzkum je proveden pomocí dotazníkového šetření. Výsledky jsou zpracovány pomocí grafů v praktické části.

V teoretické části jsou vysvětleny pojmy antisemitismus, holocaust, nacistická ideologie a popírání holocaustu. Dále jsou popsány formy antisemitismu, nacistické tábory v Osvětimi, Dachau, Mauthausenu a Ravensbrücku, představitelé holocaustu, konkrétní případy popírání holocaustu, nejznámější popírači holocaustu a právní postih za popírání holocaustu v České republice.

ABSTRACT

WEBEROVÁ V. *The Holocaust and Awareness of It Focused on Youth in Southern Bohemia: bachelor thesis*. Příbram: College of European and Regional Studies, 2021. Supervisor: Doc. Dr. Ing. Štefan Danics, Ph.D.

Key words: holocaust, anti-Semitism, Nazis, Jews, Holocaust denial, Holocaust deniers.

The goal of bachelor thesis is an analysis of youth awareness in the South Bohemian region about the holocaust, if they have a basic knowledge of the holocaust or what is their opinion of holocaust denial. The research is carried out by questionnaire survey. The results are processed by charts in a practical part.

In the theoretical part there are explained terms anti-Semitism, holocaust, Nazi ideology and holocaust denial. Next there are described forms of anti-Semitism, Nazi camps in Auschwitz, Dachau, Mauthausen and Ravensbrück, holocaust deniers, specific cases of holocaust denial, the most famous holocaust deniers and legal penalty for holocaust denial in the Czech Republic.

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a metodika bakalářské práce	10
2 Antisemitismus.....	11
2.1 Sémantická analýza	11
2.2 Definice	11
2.3 Typologie či formy	12
2.3.1 Antijudaismus	12
2.3.2 Ekonomizující antisemitismus	12
2.3.3 Nacionalistický antisemitismus.....	13
2.3.4 Rasistický či biologický antisemitismus (holocaust či hebrejsky šoa)	13
2.3.5 Politizující antisemitismus	14
2.3.6 Historizující antisemitismus (popírání holocaustu)	14
2.3.7 Globální antisemitismus.....	14
2.4 Antisemitismus v EU.....	15
2.5 Antisemitismus v českých zemích	15
3 Holocaust	16
3.1 Pojem holocaust	16
3.2 Nacistická ideologie	16
3.3 Nacistické pronásledování Židů	17
3.4 Nacistické pronásledování dalších národností.....	18
3.5 Nacistické tábory	19
3.5.1 Osvětim	19
3.5.2 Dachau.....	20
3.5.3 Mauthausen	21
3.5.4 Ravensbrück.....	21

3.6	Představitelé holocaustu	22
3.6.1	Adolf Hitler	22
3.6.2	Joseph Goebbels.....	23
3.6.3	Heinrich Luitpold Himmler.....	24
3.6.4	Reinhard Heydrich	25
4	Popírání holocaustu.....	26
4.1	Konečné řešení židovské otázky	26
4.2	Cyklon-B	28
4.3	Plynové komory	29
4.5	Deník Anny Frankové	29
5	Popírači holocaustu	30
5.1	David John Cawdel Irving.....	30
5.2	Austin Joseph App.....	31
5.3	Ernst Zündel	31
5.4	Robert Faurisson.....	32
6	Právní postih popírání holocaustu v ČR	33
7	Empirický výzkum vztahu české mládeže v Jihočeském kraji k holocaustu.....	35
7.1	Stanovení hypotéz	35
7.2	Dotazník	35
7.3	Vyhodnocení dotazníku.....	38
7.4	Vyhodnocení hypotéz.....	57
	Závěr	58
	Seznam použitých zdrojů	59

Úvod

Tématem této bakalářské práce je „Holocaust a povědomí o něm se zaměřením na mládež v Jihočeském kraji“. Téma jsem si vybrala, protože mnoho mladých lidí vůbec neví, co je to holocaust. Právě kvůli své neznalosti mohou být snadno ovlivněni, například názory popíračů holocaustu, kteří tvrdí, že k holocaustu buď vůbec nedošlo, nebo v mnohem menší míře.

Cílem bakalářské práce v teoretické rovině je vymezení antisemitismu, včetně analýzy jeho podob. V praktické části práce se autorka zaměřila v rámci empirického šetření na analýzu informovanosti mládeže v Jihočeském kraji o holocaustu.

V teoretické části jsou vymezeny základní pojmy, jako je antisemitismus a jeho formy, včetně holocaustu a rasová nacistická ideologie. Projevy rasové ideologie jsou přiblíženy na praktikách v nacistických táborech v Osvětimi, Dachau, Mauthausenu. Dále jsou objasněny názory a postoje hlavních představitelů holocaustu: Adolfa Hitlera, Josepha Goebbelse a dalších. Analýza věnuje hlavní pozornost projevům popírání holocaustu, včetně hlavních popíračů: David Irving, Austin App, Ernst Zündel a Robert Faurisson. Poslední kapitola popisuje možnosti právního postihu popírání holocaustu v České republice.

Empirický výzkum bude proveden kvantitativní formou dotazníkového šetření, přičemž bude mapovat informovanost mládeže v Jihočeském kraji o holocaustu a jeho popírání. Tato kapitola bude obsahovat přípravu empirického šetření, včetně stanovení hypotéz. Autorka pro lepší přehlednost bude výsledky dotazníku znázorňovat pomocí grafů, přičemž vyhodnotí i stanovené hypotézy.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Cílem bakalářské práce v teoretické rovině je vymezení antisemitismu, včetně analýzy jeho podob. V praktické části práce se autorka zaměřila v rámci empirického šetření na analýzu informovanosti mládeže v Jihočeském kraji o holocaustu a jeho popírání.

První kapitola vysvětluje, co je to antisemitismus, jaké jsou jeho formy a popisuje antisemitismus v Evropské unii a českých zemích. Druhá kapitola je zaměřená na holocaust, co znamená pojem holocaust a nacistická ideologie, nacistické pronásledování Židů i jiných národností. Dále druhá kapitola popisuje pár nacistických táborů, například Osvětim nebo Dachau, a několik nejznámějších představitelů holocaustu, to je Adolf Hitler nebo Joseph Goebbels. Ve třetí a čtvrté kapitole je stručně charakterizováno popírání holocaustu a vybraní popírači holocaustu. Poslední kapitola se zabývá právním postihem popírání holocaustu v České republice.

V empirické části jsou stanoveny 3 hypotézy, které se buď potvrdí, nebo vyvrátí. K šetření je použita kvantitativní metoda dotazníkového šetření. Dotazník je tvořen 19 otázkami, z nichž je 17 uzavřených a 2 otevřené. Je určen pro mládež z Jihočeského kraje, ve věkové skupině od 15 do 25 let. Výsledky budou zpracovány pomocí grafů v praktické části.

2 Antisemitismus

Spoustu toho, co platí o antisemitismu, tak platí také o rasismu. Akademici se ale rozcházejí v tom, zda antisemitismus chápat jako součást širšího pojmu rasismus nebo zda ho pro jeho specifické rysy vyjmout.¹

2.1 Sémantická analýza

Problémy s antisemitismem začínají již při jeho jazykovém uchopení. Někteří odborníci upozorňují na nesmyslnost, s jakou je termín antisemitismus užíván. Protože předpona „anti“ znamená vymezení se vůči někomu nebo něčemu. Antikomunismus, antijudaismus, antisionismus – pod všemi těmito výrazy zbařenými předpony „anti“ se skrývá něco skutečného. V případě antisemitismu tomu tak ale není. Pod pojmem „semitismus“ se ale mohou skrývat Semiti, příslušníci národů obývajících Blízký východ a severní Afriku. Patří sem jak Židé, tak i Arabové. Obecně se za výrazem antisemitismus skrývá nenávist vůči Židům a nikomu jinému. Slovo „antisemitismus“ začal jako první používat na konci 19. století Wilhelm Marr, protižidovský rasista v Německu, aby nahradil stávající termín „Judenhass“, neboli nenávist k Židům. Marr chtěl eliminovat emocionální náboj starého termínu. Nové označení mělo vytvářet zdání vědeckosti, opak je však pravdou. Ve skutečnosti tím, že v něm nejsou Židé výslovně jmenováni, zamlžuje objekt nenávisti, diskriminace a genocidy, jímž byli a jsou Židé.²

I když pojem antisemitismus začal používat v roce 1879 Wilhelm Marr, tento fenomén sahá už tisíciletí zpět, do roku 70 po Kr. Jeruzalém byl dobyt římskými legiemi a v důsledku arabské expanze se Semité rozptýlili po celém světě. Utvořili menšiny, které zůstávaly věrné své náboženské a kulturní tradici, a proto se hodily pro roli obětních beránek.³

2.2 Definice

Vymezení antisemitismu je nejasné a složité. Dodnes není zcela jasné, kdo je skutečně Židem. Je to příslušník židovské komunity, jedinec narozený židovské matce, ten, kdo vyznává judaismus, kdo se cítí být Židem, anebo ten, kdo je za Žida považován ostatními? Často ani antisemitům na tom nezáleží.

---

¹ DANICS Š. a KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. Str. 127. ISBN 978-80-7251-286-7.

² DANICS Š. a KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. Str. 128. ISBN 978-80-7251-286-7.

³ BEDŮRFTIG F. *Třetí říše a druhá světová válka: Lexikon německého nacionálního socialismu*. Praha: Prostor, 2004. Str. 17. ISBN 80-7260-109-1.

Z analýz vyplývá, že skoro všechny definice obsahují nepřátelské postoje nebo činy vůči Židům. Podle Briana Kluga se antisemitismus nejlépe definuje ne postojem vůči Židům, ale definicí Žida. Autoři Zprávy o antisemitismu v EU ho definují jako činy nebo postoje, které jsou založeny na vnímání subjektu jako „prolhaného, morálně zkaženého a konspiračního Žida“. Fibichova definice antisemitismu zní jako „znevažování Židů a připisování jim různých negativních vlastností, aby mohli plnit roli obětí za provinění jiných.“

Co se týče definic, platí zde, co autor, to jiné vymezení. Není jednoduché definovat antisemitismus, aby nedošlo k přílišnému zobecnění nebo k redukci sledovaného jevu.⁴

2.3 Typologie či formy

Antisemitismus je považován za jeden z nejstarších projevů nenávisti a diskriminace určité skupiny lidí. Proto je charakterizován množstvím různých typů či forem, které na sebe v průběhu historie vzal. Typologie antisemitismu vychází z několika základních rozlišení a navazuje, obměňuje či rozšiřuje dosud známá členění autorů.⁵

2.3.1 Antijudaismus

Jedná se o nesnášenlivost motivovanou xenofobií a etnocentrismem. Chování Židů pramenící z náboženských pravidel vyvolávalo mezi ostatními lidmi nevoli. Neuznávali jiná božstva a měli svoje náboženské předpisy o stravě a čistotě. Na rozdíl od pohanského je křesťanský antijudaismus vůči Židům mladší a institucionalizovanější. Pramení z několika lží a předsudků vycházejících z křesťanského či pseudokřesťanského učení, že Židé zavraždili Ježíše Krista nebo že v něm nerozpoznali spasitele. V období středověku byli navíc obviňováni, že otravují křesťanům studny, že jsou nositeli moru a že páchají rituální vraždy novorozeňat a křesťanských panen, z jejichž krve připravují tradiční židovský pokrm, tzv. macesy.⁶

2.3.2 Ekonomizující antisemitismus

Podstatou ekonomizujícího antisemitismu jsou výhrady, nenávist, příkazy k zaplacení tolerančních daní, zabavování majetku, vyhánění či pogromy namířené vůči

---

⁴ DANICS Š. a KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. Str. 128-129. ISBN 978-80-7251-286-7.

⁵ DANICS Š. a KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. Str. 129. ISBN 978-80-7251-286-7.

⁶ DANICS Š. a KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. Str. 130. ISBN 978-80-7251-286-7.

Židům z ekonomických důvodů. Rozlišují se dvě verze antisemitismu, levicová (socialistická) verze a pravicová (aristokratická) verze. Základem obou těchto podob antisemitismu je vnímání a zobrazování Židů jako lichvářů, kupčků a kapitalistů. V první podobě jde o kritiku Židů (bankéřů) coby nástroje kapitalismu či jako finančních agentů aristokracie. V druhé jde o pragmatické finanční obohacování se na úkor často bohatých židovských obchodníků a bankéřů. Do ekonomizujícího antisemitismu patří také pověry o židovském spiknutí z pamfletu nazvaném Protokoly sionských mudrců, kde je popsáno, jak Židé přes peníze hodlají ovládnout svět.⁷

2.3.3 Nacionalistický antisemitismus

Nacionalistický antisemitismus je další vývojovou fází. Začal se rozvíjet v době vzniku moderních národů a národních států. Židé představovali nenárodní národ, kvůli své teritoriální rozptýlenosti a všudypřítomnosti. Při konstrukci příslušníků národa byli z národního společenství vylučováni a bylo jim připomínáno, že i když jsou součástí národa, tak jsou přece jen „cizí“. Důvodem byl mateřský jazyk, jméno, přihlášení se k jiné národnosti či výhrada, že Židé neuznávají žádný stát. Podobnými výhradami se Židé setkali i v jiných státech Evropy.⁸

2.3.4 Rasistický či biologický antisemitismus (holocaust či hebrejsky šoa)

Nejbrutálnější podobou je nacistický (hitlerovský) antisemitismus z let 1933-1945. Ukazuje, jak proces stigmatizace a vyvražďování Židů probíhal. Příkladem projevu rasistického antisemitismu jsou Norimberské zákony, tzv. Křišťálová noc a pozdější nacistická politika „konečného řešení židovské otázky“, což vedlo ke smrti 5-6 milionů nevinných lidí. Holocaust se dělí do dvou vývojových etap. Během první etapy v letech 1933-1941 docházelo v Německu, Rakousku, Rumunsku a Maďarsku k přijímání protižidovských zákonů a opatření, které Židům upíraly základní lidská a občanská práva. Na základě Norimberských zákonů nesměli Židé v Německu zastávat veřejný úřad, vykonávat některá zaměstnání, uzavírat s „Árijci“ sňatky apod. Jejich majetek musel být registrován a často byl zabavován. Druhá etapa, začínající v roce 1941, známá pod názvem „konečné řešení židovské otázky“ přinesla Židům nucené práce, masové popravky a deportace do koncentračních táborů.⁹

---

⁷ DANICS Š. a KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. Str. 130. ISBN 978-80-7251-286-7.

⁸ DANICS Š. a KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. Str. 130-131. ISBN 978-80-7251-286-7.

⁹ DANICS Š. a KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. Str. 131-132. ISBN 978-80-7251-286-7.

2.3.5 Politizující antisemitismus

Pro odborníky je složitou problematikou rozšiřující se kritika státu Izrael. Rozhodnutí, zda lze vyjádření politika či představitelů celého státu vůči politice Izraele označit za antisemitské, závisí na znalosti antisemitismu a mezinárodní politiky. Výzvy ke zničení Státu Izrael, kritika jeho politiky, ztotožňování izraelské politiky vůči Palestincům s holocaustem, přirovnání akcí izraelské armády s nacistickou politikou vůči Židům nejsou na politické scéně okrajovým jevem. Je třeba zdůraznit, že nenávist vůči Státu Izrael nebude označena za antisemitismus v případě, že bude Izrael kritizován za konkrétní politiku, zejména vůči Palestincům. Poté se předmětem zájmu mohou stát v případě, kdy kritika Izraele „jako státu“ bude důvodem k napadání Židů „jako Židů“ nebo „jako Izraelců“. Pokud tomu tak není, nelze považovat kritiku státu Izrael za antisemitismus. Jedná se tudíž o individuální zvážení, zda daný útok je zaměřen na Izrael „jako Žida“, nebo Izrael „jako stát“.¹⁰

2.3.6 Historizující antisemitismus (popírání holocaustu)

S koncem druhé světové války si lidé mysleli, že s porážkou nacistické politiky byl navždy poražen i antisemitismus. Ale nestalo se tak. Na konci 50. let se začala rozvíjet nová podoba antisemitismu, který se nazývá popírání holocaustu (hebrejsky šoa). Zpochybňovači „odkrývají pravdu“ i na internetu. Podle nich byl počet židovských obětí menší než udávaných 5-6 milionů a Hitler o existenci vyhlazovacích táborů nevěděl, ani nedal příkaz k vyhlazování Židů. Také zpochybňují právě samotné vyhlazovací tábory a existenci plynových komor v nich.¹¹

2.3.7 Globální antisemitismus

Rozlišují se dva aspekty změn mezi „starým“ a „novým“ antisemitismem. První jsou změny antisemitismu skrze redefinici „Žida“ a druhé jsou změny týkající se projevů antisemitismu v politice, médiích a každodenním životě. U prvního aspektu se odborníci shodují, že nedošlo k žádné podstatné změně ve vnímání Žida. Tzv. tradiční antisemitismus už od svých prvopočátků obsahuje rysy umělé konstrukce zvláště negativních vlastností Židů. U druhého aspektu existuje shoda všech zainteresovaných, že od roku 2000 vzrůstá počet verbálních a fyzických útoků na Židy a židovské instituce. Příčinou je podle nich nevyřešený politický konflikt mezi Izraelem a Palestinci. Vznikají

---

¹⁰ DANICS Š. a KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. Str. 132-133. ISBN 978-80-7251-286-7.

¹¹ DANICS Š. a KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. Str. 133. ISBN 978-80-7251-286-7.

nové zdroje, skupiny nebo koalice mezi extremistickými organizacemi, jejichž společný bod tvoří právě antisemitismus. I počet politicky motivovaných a projevovaných antisemitských útoků roste, a to prostřednictvím skrývání antisemitismu do anti-sionismu, kritiky státu Izrael nebo v podobě „anti-ideologií“. Pachatelé pro své záměry používají nových prostředků masové komunikace, hlavně internetu. Daniel Jonah Goldhagen je jedním z představitelů názoru, že nový antisemitismus existuje. Dřívější formy antisemitismu byly zaměřeny na místní Židy žijící blízko antisemitů, naopak komplexní a různorodý globalizovaný antisemitismus je orientován globálně. Terčem útoků už nejsou pouze místní Židé, ale hlavně „draví Židé globalizovaného 21. století“, resp. Stát Izrael. Další změnou je také obsazení rolí, lstivý a hamižný Žid byl nahrazen násilnickým, ozbrojeným a politicky silným Židem v podobě Státu Izraele či Židů v Bushově administrativě.¹²

2.4 Antisemitismus v EU

Z analýz jednotlivých států EU v rámci „patnáctky“ vyplývá, že se postoje a množství činů liší. V některých státech jsou útoky spíše verbální (Řecko, Itálie, Španělsko, Rakousko), pro jiné je zase typický rostoucí počet fyzických útoků na židovské objekty (synagogy, hřbitovy a školy) nebo dokonce osoby. Antisemitismus se tak stává velkým celospolečenským a politickým problémem. V poslední době nastala změna ve vnímání „typického antisemity“. Dříve byli z antisemitismu obviňováni hlavně příslušníci krajní pravice a hnutí skinheads. V dnešní době jsou médii obviňováni hlavně mladí imigranti a neloajální muslimové, kteří projevují nenávisť vůči Židům. I přes to, že jde o obrázek zjednodušený a zavádějící, může nahrávat vytváření a přetrvávání anti-islámských postojů. Není možné se tomuto problému vyhnout, týká se to zejména Francie a Dánska.¹³

2.5 Antisemitismus v českých zemích

Přítomnost Židů se v českých zemích datuje od 10. století, byli nenáviděni, pronásledováni, vyháněni a zabíjeni. Nijak se neliší od ostatních evropských zemí, období smíru a tolerance bylo střídáno nenávisť, segregací a vyháněním. Vedle známých a stále aktuálních projevů antisemitismu ze strany nacistického hnutí, si lze všimnout i zdánlivě méně nebezpečných forem antisemitismu. Ty nejsou tak závažné jako bezprostřední

---

¹² DANICS Š. a KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. Str. 134-135. ISBN 978-80-7251-286-7.

¹³ DANICS Š. a KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. Str. 135. ISBN 978-80-7251-286-7.

útoky, ale jejich nebezpečnost je shledávána v latenci a velice těžkém posuzování, odhalování a případném dokazování v rámci trestního řízení.¹⁴

3 Holocaust

Každá doba bude ty stejné události interpretovat svým vlastním způsobem. Podle Bauera totální a plánované vyvraždění celého jednoho národa představuje katastrofu, která nemá obdobu. Stalo se to, protože se to mohlo stát a jelikož se to stalo jednou, může se to stát znovu. Jakmile se taková událost stane faktem, začne sloužit jako možný precedent, a nebo se stane varováním. Autor je přesvědčen, že se musí udělat vše, co je v lidských silách, aby se holocaust stal varováním, nikoli precedentem.¹⁵

3.1 Pojem holocaust

Neexistuje jedna závazná definice pojmu "holocaust". V současné době se termín používá především pro genocidu Židů provedenou nacisty, často ale i pro všechny masové vraždy spáchané nacisty nebo všechny nacistické zločiny.¹⁶ Pronásledování, zbavení občanských práv a majetku, deportace, internace a likvidace Židů se konaly na základě tzv. norimberských zákonů. Podle nacistického učení o rasách tzv. židovská méněcenná rasa představovala zvl. nebezpečí pro „čistotu“ německé rasy.¹⁷

3.2 Nacistická ideologie

Podle Rauschniga nebyl nacismus systematický, ale nacisté podle něj pouze využili stávajících nálad a vývoje, aby rozšířili členskou základnu, získali moc a následně přistoupili k troufalejším krokům. Nacistická ideologie snadno podléhala změnám a úpravám podle toho, jak strana potřebovala.

Hitlerova představa Velkého Německa sjednocující všechny Němce vedla k anšlusu Rakouska, začleněním sudetských Němců do Říše a následně k rozdělení českého státu. Zkoumání nacistické ideologie začíná ve dvou hlavních pramenech, *Mein Kampf* a *Das zweite Buch*. Tyto knihy se staly zdrojem Hitlerových názorů. *Mein Kampf* se obtížně čte, protože je psána nezáživně a trpí nedostatky v uspořádání. Hitler sám přiznal, že kdyby věděl, že se stane říšským kancléřem, nikdy by tuto knihu nenapsal.

---

¹⁴ DANICS Š. a KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. Str. 136-137. ISBN 978-80-7251-286-7.

¹⁵ BAUER J. *Úvahy o holokaustu*. Praha: Academia, 2009. Str. 18. ISBN 978-80-200-1739-0.

¹⁶ Pojem holocaust | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/holocaust/pojem-holocaust/>

¹⁷ Holocaust – Sociologická encyklopedie [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Holocaust>

Naopak, kdyby ostatní věděli, že se jím stane, přečetli by si jeho výplody v mnohem větším počtu. Mein Kampf odkrývá, jak Hitler opovrhoval Židy, planul pro sociální darwinismus a věřil v nezbytnost kvalitní a účinné propagandy. Dále v ní píše, že byl přesvědčen o nutnosti zakázat rasově smíšená manželství, pohrdal principy demokracie a odmítal Versailleskou mírovou smlouvou. Chtěl obnovit hranice německého císařství a začlenit všechny Němce do nové německé říše v duchu hesla Ein Volk, Ein Reich, Ein Führer (Jeden národ, jedna říše, jeden vůdce).

Nacionálněsocialistická ideologie odmítala demokratické, liberální a humanistické hodnoty. Nacismus byl založen na agresivním nacionalismu, distancování se od parlamentní demokracie, rozhodném antimarxismu, prosazování národního společenství a rasismu. Všechny spojovalo nadřazování německého státu. Volební úspěchy nacistů plynuly z paniky a ztráty důvěry pocíťované hlavně střední třídou. Mnoho lidí se nechalo zlákat šovinistickými a imperialistickými cíli NSDAP. Propaganda NSDAP zdůrazňovala odlišnost nacistické rasové doktríny. Nové Německo mělo stát zásadně na rasových měřítcích, sterilizaci a eutanazii. V očích nacistů byl svět biologicky vymezen nejen ve vztahu k tělesnému zevnějšku, ale i v duchovním a psychologickém smyslu. Přijetí rasové teorie umožňovalo klasifikovat různé rasy a rozlišovat primární a sekundární větve, z nichž nejnadanější byla „árijská“.¹⁸

3.3 Nacistické pronásledování Židů

V lednu 1933 převzal Hitler a jeho nacionálně socialistická strana v Německu moc s cílem vytvořit „rasově čistý“ stát, respektive říši. Každý, kdo nevyhovoval Hitlerovým představám, měl být zlikvidován, byli to invalidé, homosexuálové a „jiné rasy“ – černoši, Romové, a zejména Židé.¹⁹ 1. dubna 1933 byl nacistickým režimem vyhlášen bojkot židovských obchodníků, živnostníků, právníků a lékařů. Na jeho dodržování dohlíželi příslušníci SA a SS. 4. dubna byl bojkot oficiálně ukončen, protože prý splnil svůj účel. Bylo to ale kvůli obavám z hospodářských ztrát, proto nacisté zvolili opatrnější postup a opatření do jisté míry omezovali. 15. září 1935 byly v Norimberku vydány tzv. norimberské zákony, které se staly právním základem pro vyloučení Židů z veřejného života v Německu. Zákonem o říšském občanství bylo ustanoveno, že říšskými občany mohou být pouze „arijské“ Němci nebo osoby „spřízněné krve“. Ostatní obyvatelé byli

---

¹⁸ McGowan L. *Radikální pravice v Německu od roku 1870 po současnost*. Praha: Prostor, 2004. Přeložila Petra Kůsová. Str. 89-93. ISBN 80-7260-122-9.

¹⁹ Autorský kolektiv. *Rodinná encyklopedie světových dějin*. Praha: Reader's Digest, 2000. Str. 225. ISBN 80-86196-19-4.

pouze druhořadými státními příslušníky. „Zákon na ochranu německé krve a německé cti“ zakazoval uzavírání sňatků a nemanželských styků mezi Židy a Němci. Otázkou ale bylo, kdo je vlastně Žid. Ten, kdo měl alespoň tři prarodiče židovského vyznání, byl považován za „Volljude“. Lidé s jedním nebo dvěma židovskými prarodiči byli tzv. „židovští míšenci“. „Míšenců“ se dlouho různé represe netýkaly tolik, jako židů označených za „Volljude“. V noci z 9. na 10. listopadu 1938 v celém Německu vypukl protižidovský pogrom, který bývá označován názvem „křišťálová noc“. Záminkou se stal atentát na legačního sekretáře na německém vyslanectví v Paříži Ernsta vom Ratha, kterého 7. listopadu 1938 dvěma výstřely těžce zranil 17letý Žid Herschel Grünsan. Tento čin ale nebyl skutečným důvodem vypuknutí pogromu, nacisté ho pouze využili jako záminku k vyostření protižidovských opatření. Během pogromu byla vypálena převážná část synagog a židovských modliteben. Byly vypleněny židovské obchody a podniky, jejich zařízení bylo zničeno. Přímo při pogromu bylo zabito téměř 100 Židů a zhruba 30 tisíc bylo odvečeno do koncentračních táborů Dachau, Buchenwald a Sachsenhausen. Z nich byli propouštěni až po slibu, že emigrují a poté co jim byl zabaven majetek ve prospěch Říše.²⁰ Po dobytí Polska na podzim v roce 1939 získali Němci moc nad 1,5 milionu polských Židů a v následujících letech obsadili většinu západní Evropy. V červenci 1941 Hitler schválil „konečné řešení židovské otázky“ (viz. kapitola 3.1). Začaly se v Polsku využívat vyhlazovací tábory vybavené plynovými komorami. Od jara 1942 svázely vlaky Židy do těchto táborů smrti. Vojenský odpor byl skoro nemožný, přesto v dubnu 1943 několik set mladých Židů ve varšavském ghettu povstalo proti Němcům. Během poslední válečné zimy byli Židé donuceni k tzv. pochodům smrti z koncentračních táborů, protože se blížily armády protihitlerovské koalice.²¹

3.4 Nacistické pronásledování dalších národností

Nacisté pronásledovali také mnoho dalších národností. Jako oběť nacistického režimu padlo asi tři miliony polských obyvatel nežidovského původu. Přibližně stejné množství bylo ruských válečných zajatců, které Němci nechali umřít hladu. Obě tyto skupiny byly navíc ještě využívány v Osvětimi jako pokusní králíci. Také Romové byli shledáni rasově nečistými a odsouzeni k smrti. V letech 1936 až 1945 bylo na smrt posláno kolem čtvrt až půl milionu Romů. Byly rozšířeny předsudky a nepřátelství vůči

---

²⁰ Holocaust | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 19.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/holocaust/>

²¹ Autorský kolektiv. *Rodinná encyklopedie světových dějin*. Praha: Reader's Digest, 2000. Str. 225. ISBN 80-86196-19-4.

jejich kočovnému způsobu života. Romové byli nenáviděni, protože v očích nacistů ztělesňovali „asociální živel“ a „národ jiné krve“, který spadl pod Norimberské rasové zákony z roku 1935. O rok později byly první skupiny Romů posílány do koncentračního tábora Dachau. Roku 1937 bylo, podle nařízení Heindricha Himmlera, dovoleno je zatknout na základě velmi pružného obvinění z asociálního chování, i bez toho, že by spáchali nějaký trestný čin. Během války se postoj nacistů vůči Romům ještě více vyostřil a na podzim roku 1941 nechali deportovat pět tisíc rakouských Romů do lodžského ghetta. Začátkem roku 1943 začali přijíždět do Osvětimi. Velká část z nich zemřela následkem hladu, nemoci nebo „lékařských experimentů“ a v roce 1944 byly ženy a děti poslány do plynu. Tato genocida se v některých ohledech podobala holocaustu, ale lišila se motivací a rozsahem. Romové byli sice považováni za „společenskou hrozbu“, ale nikdy za světového nepřítele jako Židé. „Cikánská otázka“ byla v nacistické politické agendě jen okrajovou záležitostí a Hitler na ně poukázal jen při dvou příležitostech, což byl přesný opak jeho posedlosti Židy. Navíc „rasově čistí“ Romové nebyli považováni za hrozbu německého národa a dokonce se říkalo, že pocházejí ze vznešené krve. Z toho vyplývá, že zločiny páchané na Romech nebyly zaměřeny na úplné vyhlazení celého národa.²²

3.5 Nacistické tábory

3.5.1 Osvětim

Osvětim, neboli Auschwitz, byla největším nacistickým koncentračním a vyhlazovacím táborem. Byla založena na Himmlerův rozkaz z 27. dubna 1940 v blízkosti polského městečka Oświęcim. Velel mu Rudolf Höss. První vězňové sem byli přivedeni v červnu 1940 a byli využíváni k otrocké práci. Osvětimský tábor byl známý pro svou tvrdost. U vstupu vítal nápis "Arbeit macht frei" (Práce osvobozuje). Vězni ho viděli vždy, když odcházeli a přicházeli z práce. Byly zde prováděny lékařské pokusy na vězních nacistickými lékaři, např. neblaze známým Josefem Mengelem. Tito „lékaři“ experimentovali například se sterilizací židovských žen a prováděli pokusy na dětech, především na dvojčatech. Koncentrační tábor Auschwitz I. byl pro nedostatečnou kapacitu rozšířen.²³

---

²² WISTRICH R. S. *Hitler a holocaust*. Praha: Slovart, 2008. Přeložila Klára Petříková. Str. 26-28. ISBN 978-80-7391-156-0.

²³ Osvětim | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/koncentracni-tabory-a-ghetta/koncentracni-tabory/osvetim/>

Druhý, mnohem větší, koncentrační tábor se nachází hned v sousední obci Březinka. Během druhé světové války v něm zahynulo přibližně 1,5 milionu lidí. Panovaly zde kruté podmínky. Vězni zde trpěli nedostatkem vody a jídla. V komplexu bylo mnoho krys a špatné hygienické podmínky pro život. Většina lidí, kteří přišli do Auschwitz II. byli posláni přímo do plynových komor. Nacházelo se jich zde až 5. Lidé, kteří přišli, ani netušili, kam jdou. Před příchodem dostali mýdla a na budovách byly nakreslené sprchy. Lidé si mysleli, že jdou do sprchy. Jakmile je zavřeli do místností, byl jim přes okna vhozen smrtelně nebezpečný plyn Cyklon B, který dokázal zabít několik tisíc lidí. Ostatní byli vězněni v obrovském komplexu, kde byli bez vody a jídla několik dní. Museli pracovat 11 hodin denně a to 6 krát do týdne. Práce byla těžká a vyčerpávající. Bez jídla byli vězni slabí a vyčerpaní.

Auschwitz III (Monowice) byl pracovní tábor. Vyráběl se zde kaučuk a kapalná paliva. Šlo o strategický podnik během druhé světové války. Na základě výkonu byli vězni odměněni a ti, kteří nebyli schopni práce, byli posíláni přímo do plynové komory. Kromě toho, že zde lidé chodili za prací z Osvětimi a Březinky měli i Monowice (Monowitz) své vlastní cely. Bylo tam vězněno asi 11 000 vězňů. I tento tábor zápasil se špatnou hygienou a přeplněností. Ze všech tří táborů zde měli vězni asi nejpříznivější podmínky pro život. Na rozdíl od Auschwitz I a Auschwitz II. se zde ve většině z místností i topilo. Během války byly Monowice terčem útoku Východní fronty. Pro Rudou armádu představovali nebezpečí a na konci 2. světové války ho Rusové bombardovali a srovnali se zemí.²⁴

3.5.2 Dachau

Dachau je nejdéle existující nacistický koncentrační tábor. Jeho zřízení oznámil Heinrich Himmler v březnu 1933. O dva dny později byli do Dachau přivezeni první vězni, především komunisté a sociální demokraté. V červnu 1933 se velitelem tábora stal Theodor Eicke, který v něm zavedl režim soustavné terorizace vězňů. Eicke nechal tábor obehnat elektrickým plotem se strážními věžemi. Dachau se také stalo „školou vraždění“ pro příslušníky SS. V Dachau byli zpočátku vězněni političtí odpůrci režimu, především komunisté, sociální demokraté a odboráři. Politickým vězňům se podařilo obsadit většinu významných pozic ve vězeňské samosprávě a díky tomu mohli v mnoha případech pomáhat ostatním vězňům. Později k nim přibývaly další skupiny vězňů, svědkové Jehovovi, Romové či homosexuálové. Přibývali také židovští vězňové, po “křišťálové

---

²⁴ Osvětim. Osvětim [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://www.osvetim.info/>

noci” bylo do Dachau zavlčeno více než 10 tisíc Židů z celého Německa. Byli propouštěni po několika týdnech, když slíbili, že opustí Německo. Většina z nich po zkušenosti z koncentračního tábora skutečně raději volila emigraci. I v Dachau byla vedle rozsáhlého krematoria vybudována také plynová komora, která ale nikdy nezačala sloužit k masovému vraždění. V táboře však byly až do osvobození prováděny popravy. 5. října 1942 byli všichni židovští vězňové z Dachau deportováni do Osvětimi. V zimě 1942 začali lékaři SS v táboře provádět na vězňích bolestivé lékařské pokusy, které často končily smrtí.²⁵

3.5.3 Mauthausen

První vězňové přišli do koncentračního tábora v Mauthausenu 8. srpna 1938 z Dachau. Stalo se tak necelých pět měsíců po „anšlusu“ Rakouska nacistickým Německem. Mauthausen byl tedy prvním koncentračním táborem mimo území Německa. Tábor patřil do tzv. III. stupně pro nepolepšitelné, jejichž návrat byl nežádoucí. Koncentrační tábor Mauthausen patřil k nejhorším nacistickým likvidačním koncentračním táboreům. Vězňové byli vystaveni nelidskému zacházení, byli naháněni do drátů nabitých elektrinou nebo usmrcováni petrolejovými injekcemi. Likvidace probíhala masově v plynových komorách nebo v pojízdném plynovém autobusu. Bývali také psychicky týráni a museli velmi těžce fyzicky pracovat, hlavně v kamenolomu, kde po „schodech smrti“ vězňové vynášeli na zádech bez odpočinku za neustálého bití a střelby mohutné kvádry žuly. Nechvalně proslulé byly také sadistické vraždy, tzv. „parašutistické skoky“, kdy si na plošině nacisté vybírali oběti, které shazovali dolů ze skály do jezírka. Největší národnostní zastoupení v táboře měli Poláci. Do jara roku 1941 bylo do tábora zavlčeno jen velmi málo Židů. Teprve později do tábora přijížděly židovské transporty, z nichž první byl vypraven z Čech. Židům bylo v Mauthausenu určeno ještě brutálnější zacházení než ostatním vězňům a jejich šance na přežití tak byly minimální. Celkový počet mauthausenských vězňů se odhaduje na 199 404, z nichž na 119 000 zemřelo. Mezi nimi bylo 38 120 Židů.²⁶

3.5.4 Ravensbrück

Koncentrační tábor Ravensbrück se nacházel asi 90 kilometrů severně od Berlína. Koncentrační tábor Ravensbrück byl od počátku určen výhradně pro ženy. Veliteli tábora

---

²⁵ Dachau | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/koncentracni-tabory-a-ghetta/koncentracni-tabory/dachau/>

²⁶ Mauthausen | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/koncentracni-tabory-a-ghetta/koncentracni-tabory/mauthausen-3/>

byli Max Koegel a Fritz Suhren. Kromě mužských stráží bylo v táboře i 150 dozorkyň. V letech 1942 - 1943 probíhal v Ravensbrücku výcvik budoucích dozorkyň v koncentračních táborech. Tímto kurzem prošlo 3500 žen. Do Ravensbrücku se dostávaly také děti, byly zabíjeny a týrány nejdrastičtějšími způsoby. Děti, kterým bylo „dovoleno“ žít, musely pracovat stejně těžce jako dospělí lidé. V blízkosti hlavního tábora byl v roce 1942 zřízen i koncentrační tábor Uckemark určený pro mládež. Od léta 1942 byly v Ravensbrücku prováděny lékařské pokusy, například se sulfonamidy k léčení hnisajících ran a násilné sterilizace mladých dívek. Tyto hrůzné projekty byly vedeny K. Gebhardtem a C. Claubergem. Z Ravensbrücku pocházely také ženy, které byly nacisty zneužívány v bordelech v koncentračních táborech. Ženy v Ravensbrücku byly vražděny střelbou do týlu či usmrčovány fenolovými injekcemi. Začátkem roku 1945 zde byla postavena také plynová komora. Jejimi oběťmi se stalo přes 2200 žen. V dubnu 1941 byl v blízkosti ženského tábora zřízen i tábor mužský, který však oficiálně podléhal koncentračnímu táboru Sachsenhausen.²⁷

3.6 Představitelé holocaustu

3.6.1 Adolf Hitler

Adolf Hitler se narodil 20. dubna 1889 v Rakousku jako čtvrté ze šesti dětí německého celníka Aloise Hitlera a jeho třetí ženy Klary, která byla zároveň jeho neteří. Kvůli otcově práci se rodina často stěhovala, a proto Hitler navštěvoval několik základních škol. Poté studoval na gymnáziu, které ale nikdy nedokončil. Hezky maloval a snažil se dostat na prestižní Vídeňskou uměleckou akademii, kde ho ale opakovaně nepřijali, a tak si vydělával prodejem pohlednic a obrázků, které sám maloval. V roce 1909 odcestoval do Vídně, tam začal sledovat politický život a seznámil se také s antisemitskými a rasistickými názory. Roku 1914 se Hitler přihlásil jako dobrovolník a nastoupil na frontu první světové války. Téměř celou válku strávil jako pěší spojka na západní frontě. Získal řád Železného kříže II. a I. třídy. Nasazení na frontě zřejmě ještě více upevnilo jeho radikální světonázor. Ale krátce před koncem války oslepl a jeho ošetřující lékař ho označil za psychopata, nevhodného zastávat vedoucí funkce, proto se i přes své vyznamenání nikdy nestal více než svobodníkem. Po válce vystřídal několik zaměstnání, ale hlavně se projevil jako dobrý řečník a stal se členem německé dělnické strany. V roce 1920 vypracoval program strany, přejmenoval ji na národně socialistickou

---

²⁷ Ravensbrück | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/koncentracni-tabory-a-ghetta/koncentracni-tabory/ravensbrueck/>

německou dělnickou stranu a v roce 1921 se zmocnil jejího vedení. Roku 1924 byl zatčen kvůli pokusu o puč v Mnichově. Ve vězení napsal *Mein Kampf*, kniha shrnuje Hitlerovy radikální šovinistické, antisemitské a rasové teze a propaguje militarismus. Roku 1932 získal německé občanství, s čímž mu pomohla jeho duchovní přítelkyně Magda Quandtová (později Goebbelsová). Z Hitlera se stávala vážená osoba, začal organizovat ozbrojené oddíly SA a SS. Díky hospodářské krizi v roce 1929 se jeho strana dostala k moci a říšský prezident ho v lednu 1933 jmenoval říšským kancléřem. Po příchodu k moci zakázal komunistickou stranu a nechal likvidovat revoluční kádry a antifašisty. Po smrti říšského prezidenta Paula von Hindenburga se v roce 1934 sám jmenoval vůdcem (Führerem) a získal tak neomezenou moc. Potlačoval veškerou opozici a pro své ideologické a „rasové nepřátele“ zřídil koncentrační a vyhlazovací tábory. V roce 1935 zavedl v Německu všeobecnou brannou povinnost a začal se připravovat na válku. Postupně likvidoval jednotlivá ustanovení Versailleského míru a obsadil Porýní německým vojskem. Roku 1938 anšlusem připojil Rakousko k Německu a postupně likvidoval také samostatnost Československa, až nakonec dne 1. září 1939 rozpoutal druhou světovou válku útokem na Polsko. Za jeho život bylo na Hitlera spácháno celkem 44 atentátů, z nichž byly všechny neúspěšné. Hitler to považoval za znamení osudu a tvrdil, že byl povolán Bohem, aby vedl lid. Nakonec zemřel dne 30. dubna 1945 ve svém bunkru v Berlíně. Společně se svou manželkou Evou Braunovou spáchal sebevraždu, tak že prokousl kyanidovou kapsli a střelil se do hlavy. Jeho tělo polili benzínem a částečně spálili před bunkrem, kde ho následně pochovali spolu s manželkou a s jeho německým ovčákem Blondi.²⁸

3.6.2 Joseph Goebbels

Dr. Joseph Goebbels se narodil 29. října 1897 v Německu do katolické rodiny, jako syn účetního a zemědělské dělnice. Vystudoval místní gymnázium, kde v roce 1916 maturoval. Od dětství měl chromou pravou nohu, kvůli ploché noze nebo zánětu kosti. Kvůli tomu nosil kovovou podporu a speciální botu, ale i tak celý život kulhal. Kvůli kulhavé chůzi a své výšce (měřil 165 centimetrů) byl vystavován posměchu a ponížení ve společnosti, která tolik vyzdvihovala právě fyzickou zdatnost. V důsledku těchto vad byl osvobozen od služby v první světové válce, čehož velmi litoval. Později se vydával za válečného veterána a svou vadu vydával za následek válečného zranění. Své fyzické vady ale vyvažoval intelektuálními schopnostmi. Byl jedním z nejvyšších nacistických

---

²⁸ ĀANOVSĀÁ Z. *Osobnosti druhé světové války*. Praha: Naše Vojsko s.r.o.,2014. Str. 125-132. ISBN 978-80-206-1480-3.

představitelů, říšským ministrem propagandy, zmocněncem pro vedení totální války, říšským velitelem domobrany a jedním z nejbližších spolupracovníků Adolfa Hitlera. Před tím ale pracoval jako novinář, bankovní úředník a vyvolávač na burze akcií. Po jmenování ministrem propagandy, v roce 1933, nechal spálit knihy od židovských a protinacistických autorů, a tak získal moc nad všemi informačními zdroji v Německu. Jeho útoky proti Židům vyvrcholily Křišťálovou nocí v roce 1938. Jako jeden z největších zastánců války dělal všechno pro to, aby připravil německý národ na vojenský konflikt velkého rozsahu. Během války posiloval svou moc pomocí spolenectví s ostatními nacistickými vůdci. Goebbels zůstal s Hitlerem až do konce v Berlíně a po vůdcově sebevraždě zastával místo posledního kancléře třetí říše, i když jen na jeden den. Poté, co nechal svou manželku Magdu zabít jejich šest dětí, spáchali dne 1. května 1945 společně sebevraždu.²⁹

3.6.3 Heinrich Luitpold Himmler

Heinrich Himmler se narodil 7. října 1900 v Mnichově do rodiny katolického učitele, jako druhý ze tří dětí. V roce 1917 vstoupil do armády jako dobrovolník, sloužil jako kadet, ale bojů se nikdy neúčastnil. Roku 1923 vstoupil do NSDAP a v roce 1934 se stal šéfem Pruské policie a zároveň tajné státní policie – gestapa. Himmler byl velmi schopným organizátorem a správcem, byl pracovitý a výkonný úředník, který dovedl k dokonalosti všechny metody státního terorizmu proti politickým i ostatním odpůrcům a nepřátelům režimu. Za nepřátele německého národa považoval Židy, Romy a Slovany. Nechal zřídit koncentrační tábor Dachau a jeho střežením pověřil zvláštní oddíly SS, na jejichž vytvoření se podílel. S růstem Hitlerovy moci získal Himmler nové možnosti a roku 1939 ho Hitler jmenoval Říšským komisařem pro upevnění německého území. Získal tím obrovskou moc nad nově dobytým územím Polska. Poté byl Hitlerem pověřen, aby dohlížel na „konečné řešení židovské otázky“. Dokázal přesvědčit své podřízené, že nenesou vinu ani zodpovědnost za vyvražďování tisíců lidí. Na rozdíl od Hitlera navštívil Himmler hned několik koncentračních táborů.³⁰ Poté, co v létě 1942 navštívil Osvětim, rozhodl vykopat ze země všechny mrtvoly a nechat je spálit. Po hitlerovské porážce u Stalingradu chtěl zakrýt stopy po obludných akcích genocidy. Aby bylo možné jeho příkaz splnit, dočasně se přibrzdil příval transportů do tábora. Ve dne i v noci se spalovala těla, ale kvůli velkému množství těl bylo potřeba zvolit jiný postup, a tak mrtvoly pálila

²⁹ ĎANOVSKÁ Z. *Osobnosti druhé světové války*. Praha: Naše Vojsko s.r.o., 2014. Str. 100-104. ISBN 978-80-206-1480-3.

³⁰ ĎANOVSKÁ Z. *Osobnosti druhé světové války*. Praha: Naše Vojsko s.r.o., 2014. Str. 120-124. ISBN 978-80-206-1480-3.

pohřební komanda z řad vězňů.³¹ Po atentátu na Reinharda Heydricha, v roce 1942, organizoval kruté perzekuce po celém protektorátu Čechy a Morava, bez váhání dal souhlas i k likvidaci Lidic a Ležáků. V roce 1943 byl jmenován ministrem vnitra. A po atentátu na Hitlera, roku 1944, se stal velitelem záložní armády, jejíž původní velitelé se postavili proti Hitlerovi. Na konci války se ukryval poblíž dánských hranic, kde se vydával za důstojníka vojenské policie, pod jménem Heinrich Hitzinger. Oholil si vousy a přes oči dal pásku, ale jeden britský voják ho odhalil a byl zajat. Dne 23. května 1945 prokousl kyanidovou kapsli a před začátkem výslechu zemřel.³²

3.6.4 Reinhard Heydrich

Reinhard Heydrich se narodil 7. března 1904 v Německu opernímu pěvci a pianistce. Heydrich byl dokonalým ideálem árijské rasy, modrooký blondák. Roku 1931 vstoupil do NSDAP a bylo mu svěřeno vedení bezpečnostní informační služby SS. Tohoto roku se také oženil s Linou von Ostenovou. Vybudoval zpravodajskou službu SD, což byla síť agentů po celém Německu, která měla za úkol shromažďovat a archivovat informace o odpůrcích národního socialismu v Německu. Úspěchy SD mu zajistily rychlý služební postup a v březnu 1933 se stal zástupcem Himmlera. V roce 1941 se zastupujícím říšským protektorem pro Protektorát Čechy a Morava. Začal okamžitě tvrdě vládnout, vyhlásil stanné právo a zřídil zvláštní soudy, které vynesly několik trestů smrti. Za svůj hlavní cíl považoval germanizaci českého území, přikázal zničit symbol českého odboje a Hrob neznámého vojáka na Staroměstském náměstí. Domácí odboj byl rozdrcen za několik dní, mnoho lidí bylo zavražděno a hodně jich skončilo v policejních celách gestapa. Na podzim se Heydrich dopustil na českém národě tolika křivd, že se stal hlavním cílem atentátu. Jako oběť byl vybrán britskou zpravodajskou službou. Atentát byl spáchán skupinou Anthropoid, která se skládala z rotmistra Jozefa Gabčíka a rotmistra Jana Kubiše. Pro atentát nakonec vybrali křižovatku s ostrou zatáčkou, vedoucí k mostu v Tróji, kde musel Heydrichův mercedes značně přibrzdit. Gabčík si nesl v aktovce samopal rozložený na tři části a Kubiš dvě zajištěné bomby. Když Heydrichovo auto v zatáčce zpomalilo, Gabčík chtěl vystřelit, ale rána nevyšla. Kubiš tedy hodil bombu, která ale zasáhla jen zadní kolo auta. Mysleli si, že akce dopadla neúspěšně, ale nálož způsobila Heydrichovi těžká zranění. Byl odvezen do fakultní nemocnice Bulovka v Praze. Jednoduchá operace břicha dopadla dobře, ale v časných ranních hodinách se mu

³¹ CÍLEK R. *Holocaust – zřetězení zla*. Praha: Nakladatelství P3K, 2007. Str. 48-49.

ISBN 978-80-903584-8-5.

³² ĎANOVSKÁ Z. *Osobnosti druhé světové války*. Praha: Naše Vojsko s.r.o., 2014. Str. 120-124. ISBN 978-80-206-1480-3.

rána zanítila, a dne 4. června 1942 Heydrich zemřel. Gabčík s Kubišem unikli a schovali se v katakombách kostela sv. Cyrila a Metoděje. Bohužel je zrádce Karel Čurda nahlásil a dne 18. června 1942 provedlo gestapo a SS na kostel zátah. Stateční výsadbáři se bránili, ale nakonec spáchali sebevraždu. Odplatou českému národu bylo zničení vesničky Lidice dne 10. června 1942, vesnice byla srovnána se zemí, muži zastřeleni, ženy a děti odvedeny do koncentračních táborů.³³

4 Popírání holocaustu

Jde o tvrzení, že k vyvražďování přibližně šesti milionů Židů během nacistické genocidy za druhé světové války nedošlo. Zastánci tohoto tvrzení se dělí na „tvrdí“ a „jemní“. „Tvrdí“ zastánci například tvrdí, že celá genocida je jen podvod vykonstruovaný po válce. „Jemní“ zastánci zase říkají, že Židé byli skutečně zajati v táborech, ale zemřeli jen v omezeném počtu následkem různých nemocí a jiných válečných strastí. Nebo, že genocida byla prací extrémních nacistických živlů, nikoli systematické nacistické politiky. Tyto rozdíly jsou však málokdy jasné. Popírači holocaustu jen zřídka ve svých příbězích zachovávají přímočarost. Pokud se jim někdo postaví, mění své přístupy, pozměňují teorie a přenášejí důraz jinam. Většina popíračů holocaustu v Evropě i Spojených státech mají mnoho společného. Za prvé, jsou to vždy antisemité. Za druhé, tito popírači holocaustu většinou podporují neofašistické skupiny a sekty. Za třetí, popírači jsou skoro vždy rasisté, kteří věří v rasistické kategorie a v nadřazenost „árijské rasy“.³⁴

4.1 Konečné řešení židovské otázky

Zpochybňování „konečného řešení židovské otázky“ je jednou ze základních argumentačních linií popírání holocaustu.³⁵

Na konferenci ve Wannsee, která se konala dne 20. ledna 1942, byl předložen plán ke „konečnému řešení židovské otázky“. Tento plán se týkal jedenácti milionů evropských Židů. Před zavražděním měli být Židé na východě použiti k práci. Podle protokolu měli být rozděleni podle pohlaví do velkých pracovních skupin, kdy

---

³³ ĎANOVSKÁ Z. *Osobnosti druhé světové války*. Praha: Naše Vojsko s.r.o.,2014. Str. 113-119. ISBN 978-80-206-1480-3.

³⁴ Eaglestone R. *Postmodernismus a popírání holocaustu*. Praha: Triton, 2005. Str. 13-14. ISBN 80-7254-533-7.

³⁵ Zpochybňování "konečného řešení" | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 19.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/antisemitismus-2/antisemitismus-po-druhe-svetove-valce/popirani-holocaustu/zpochybnovani-konecneho-reseni/>

práceschopní budou budovat silnice, přičemž velká část nepochybně odpadne přirozenou cestou. U přeživších mělo jít o nejodolnější část, a proto s ní mělo být zacházeno odpovídajícím způsobem, aby byla vyloučena židovská obnova, měla by být tedy zavražděna. Ale protože masové vraždění vyžaduje čas, měli být Židé nejdříve sterilizováni.

S „konečným řešením“ padly dosavadní plány odsunout tři až šest milionů Židů na ostrov Madagaskar. Francie měla Madagaskar podstoupit Německu a vysídlit dvacet pět tisíc tamějších Francouzů. Vše se mělo financovat z mezinárodní „přesídlovací půjčky“, která měla jít z úroků konfiskovaného židovského majetku.

Vraždění Židů sice začalo už v roce 1941, ale až od roku 1942 se stala tato smrtící mašinerie strašlivou rutinou. Židé byli vražděni plynem a následně spáleni. Nacisté věřili Vůdci proctví, že pokud by se Židům nebránili, zničili by Židé je.

Vraždění pokračovalo bez přerušení i přes to, že wehrmacht opouštěl dobytá území a spojenci ovládli vzdušný prostor nad Německem. Kvůli postupu spojenců nařídil v létě 1944 Himmler vyklidit první koncentrační tábory, aby se jim do rukou nedostali žádní živí vězni nebo důkazy o genocidě. Tak začaly pochody smrti, při kterých zemřelo dalších statisíce Židů. Byli vedeni měsíce přes německou říši. Spoustu z nich zemřelo cestou hlady, žízní, udušením nebo byli ubiti, zastřeleni či upáleni zaživa. Vyklízení koncentračních táborů se stalo posledním velkým masovým zločinem nacionálních socialistů.³⁶

Asi nejsilnějším důkazem je neexistence jakéhokoliv dokumentu nařizujícího rozpoutání vyvražďování Židů. Popírači argumentují tím, že masové zabíjení takového rozsahu se nemohlo obejít bez Hitlerova osobního rozkazu. Na to lze namítnout, že existuje celá řada nepřímých důkazů, například výpovědi nebo zmínky v denících Josepha Goebbelse a Heinricha Himmlera. Také se objevuje vysvětlení, jenž říká, že Hitler nevládl skrze přímé příkazy, ale měl v systému Třetí říše úlohu „charismatického Vůdce“, jehož „přání“ se jeho stoupenci snažili vyplnit.

Popírači také často upozorňují na skutečnost, že v některých dokumentech se dochovaly zmínky o přesídlení a integraci židovského obyvatelstva. Konečné řešení tak podle nich neznamenal vyhlazení Židů, ale jejich přesídlení na dobitá území, případně zcela mimo Evropu. Původně měl být Madagaskar židovskou „kolonií“, ale po vítězství

---

³⁶ Koop V. *Nacionální socialismus*. Praha: Grada, 2012. Str. 70-72. ISBN 978-80-247-3909-0.

německých armád na Východní frontě měli být Židé po ukončení války přesunuti do východní Evropy.

Zvláštní německé jednotky, tzv. Einsatzgruppen, které operovaly na Východní frontě, jsou považovány za jeden z nástrojů „konečného řešení“. Během svého působení zabily na milion lidí, převážně židovského původu. Tento argument popírači holocaustu odmítají. Podle nich se činnost Einsatzgruppen neodlišovala od působení ostatních vojenských jednotek.³⁷

4.2 Cyklon-B

Popírači v čele s Faurissonem tvrdí, že cyklon-B je naprosto nevhodný k usmrcování lidí. Podle výrobce se kyanovodík používá ke zničení škodlivého hmyzu a do místnosti se po použití může vstoupit až po dvacetihodinovém větrání. Podle popíračů to rozbíjí všechna svědectví o užívání cyklonu-B k zabíjení lidí. Ptají se, jak bylo možné krátce po usmrcení odstranit těla z plynové komory, když nebylo bezpečné do ní dvacet hodin vstupovat.

Tyto pokyny se ale týkaly užívání cyklonu-B v soukromém domě, kde je plno nábytku a domácího zařízení. Plyn se po aplikaci držel v různých koutech a skulinách, proto bylo třeba zařízení domu větrat na čerstvém vzduchu. Ale plynové komory měly naprosto jiný charakter, kromě několika falešných sprechových hlavíc byly prázdné. Podlahy i stropy byly z betonu, a navíc tam byl speciální ventilační systém pro plynové komory. Tento systém velmi účinně odsával plyn z komory.

Popírači tvrdí, že plynové komory, ve kterých byly nalezeny stopy kyanidu, jsou ve skutečnosti márnice. Faurisson a Leuchter tvrdí, že márnice byly cyklonem-B pouze dezinfikovány. Což je nelogické, protože za prvé se dezinfekce provádí prostředkem k ničení bakterií, nikoliv prostředkem k hubení hmyzu. A za druhé je podle nich nutné cyklon-B používat jen při dodržení nejpřísnějších podmínek a do místnosti bylo možné vstoupit až za dvacet hodin. Je proto nepravděpodobné, že by SS místo běžných a účinných přípravků na bázi chlóru, použili tak toxickou látku.³⁸

---

³⁷ Zpochybňování "konečného řešení" | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 19.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/antisemitismus-2/antisemitismus-po-druhe-svetove-valce/popirani-holocaustu/zpochybnovani-konecneho-reseni/>

³⁸ Lipstadtová D. E. *Popírání holocaustu. Sílící útok na pravdu a paměť*. Praha: 1. vyd. Paseka, 2001. Str. 278-280. ISBN 80-7185-402-6.

4.3 Plynové komory

Popírači stále volají po jednom důkazu, a to existenci smrtících plynových komor. Odmítají svědectví příslušníků SS, přeživších vězňů nebo členů Sonderkommandos, ačkoliv se výpovědi všech shodují. Pressac sepsal několik argumentů, které by měli tato tvrzení vyvrátit. Jedná se hlavně o pracovní zakázky, objednávky dodávek, výkazy práce, inženýrské pokyny, faktury a zprávy o dokončení práce. Ze všeho jasně vyplývá, že komory byly navrženy k zabíjení lidí.

- V soupisu vybavení Krematoria III byly jedny plynové dveře a čtrnáct sprch. Plynotěsné dveře se dají použít jen v plynové komoře, ne v místnosti, která měla být využívána jako sprchy.
- Pressac spočítal plochu pro jednu sprchovou hlavici, to porovnal s opravdovými sprchami v přijímací budově a zjistil, že by tam mělo být minimálně 115 sprch, místo uvedených čtrnácti.
- Na nákresech nejsou sprchy napojeny na vodovodní potrubí, což by skutečné sprchy byly.
- V některých plynových komorách jsou stále vidět dřevěné opěrky, na kterých byly sprchy uchyceny. Fungující sprcha by ale nebyla spojena dřevěnou opěrkou.

Popírači také tvrdí, že Birkenau sloužil jako karanténní a nemocniční tábor, nikoli jako tábor smrti. Toto tvrzení opírají o architektonické nákresy, které obsahují plány na baráky pro nemocné vězně, vězeňskou nemocnici a karanténní sekci. Ptají se, proč by nacisté stavěli nemocnici jen pár set metrů od místa, kde byli lidé masově vražděni. Proto podle nich v Birkenau nedocházelo k vraždění lidí. Ale o rok starší oficiální nákres prokazuje, že rozhodně nešlo o neškodný nemocniční komplex.³⁹

4.5 Deník Anny Frankové

Deník, který napsala Anne Franková je jedním z nejoblíbenějších terčů popíračů. Jedná se útlou knížku plnou úvah o jejím životě, vztahu s rodiči, probouzející se sexualitě a filmových hvězdách. Už přes třicet let se snaží dokázat, že byl napsán až po válce. Tento terč byl vybrán záměrně kvůli jeho popularitě a vlivu. Pro mnoho čtenářů je úvodem do holocaustu. Jeho diskreditace je pro popírače stejně důležitým úkolem jako zpochybnění existence plynových komor. Doufají, že pokud zasejí pochybnost o této knize do mysli mladých lidí, zasejí také pochybnost o holocaustu jako takovém. Popírači tvrdí, že

---

³⁹ Lipstadvová D. E. *Popírání holocaustu. Sílicí útok na pravdu a paměť*. Praha: 1. vyd. Paseka, 2001. Str. 280-285. ISBN 80-7185-402-6.

použitý papír i inkoust se začaly vyrábět až v padesátých letech, takže je dívka v roce 1942 nemohla použít. Roku 1980 došlo k analýze deníku a soudní znalci vypracovali vysoce odbornou zprávu, která měla 250 stránek. V té se uvádí, že papír, lepidlo, vlákna ve vazbě a inkoust se ve čtyřicátých letech užívaly. Inkoust obsahoval železo, což bylo před rokem 1950 běžné. Závěr byl jednoznačný: deníky napsala v uvedeném období jedna osoba.⁴⁰

5 Popírači holocaustu

5.1 David John Cawdel Irving

David Irving je britský historik, publicista a spisovatel se zaměřením na 2. světovou válku a nacistické Německo, popírač holocaustu a falzifikátor historie. Narodil se 24. března 1938 v Anglii, jako syn důstojníka královského námořnictva a ilustrátorky. Po střední škole začal studovat nejprve na Imperial College London a později na Londýnské univerzitě. Svá vysokoškolská studia ale nikdy nedokončil. Po studiích pracoval jako dělník v Německu, kde se naučil německy. Je autorem zhruba 30 knih. Při pobytu v Německu napsal také několik článků. Z některých z nich vycházel ve své první knize *Zkáza Drážďan* z roku 1963, která se zabývá hlavně oprávněností spojeneckých náletů na Německo a Drážďany ke konci války. Poté napsal ještě řadu knih, zabývajících se hlavně obdobím druhé světové války. Většinu napsal v angličtině, některé v němčině. V roce 1964 vyšla kniha *Tajné zbraně*, která popisuje vývoj takzvaných zázračných zbraní v nacistickém Německu. V dalších letech napsal knihy jako *Norimberk: Poslední bitva*, *Rommel: Liška pouště*, *Tajné deníky Hitlerova osobního lékaře* nebo *Goebbels: Pán myšlenek Třetí říše*.⁴¹ V roce 1977 napsal svoji nejznámější a nejkontroverznější knihu *Hitlerova válka*, ve které Irving tvrdí, že Hitler o holocaustu nevěděl.⁴²

V roce 1994 podal Irving žalobu na americkou historičku Deborah E. Lipstadtovou a nakladatelství Penguin Books kvůli knize *Popírání holocaustu: Sílicí útok na pravdu a paměť*, ve které ho měla označit za antisemitu a popírače holocaustu. Soud dal za pravdu Lipstadtové a dospěl k závěru, že Irving je opravdu antisemita a popírač holocaustu, který záměrně zkresloval historii. Irving musel Lipstadtové uhradit soudní

---

⁴⁰ Lipstadtová D. E. *Popírání holocaustu. Sílicí útok na pravdu a paměť*. Praha: 1. vyd. Paseka, 2001. Str. 285-292. ISBN 80-7185-402-6.

⁴¹ David Irving životopis | Databáze knih. *Knihy | Databáze knih* [online]. Copyright © 2008 [cit. 26.01.2021]. Dostupné z: <https://www.databazeknih.cz/zivotopis/david-irving-5796>

⁴² David Irving | Southern Poverty Law Center. *Southern Poverty Law Center* [online]. [cit. 26.01.2021]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/individual/david-irving>

náklady. V roce 2005 byl na základě zatykače z roku 1989 zatčen v Rakousku. Uznal vinu a byl odsouzen na tři roky vezení. Trest byl později snížen a Irving se vrátil do Anglie. V průběhu let cestoval po evropských zemích a Spojených státech, kde přednášel na obranu Hitlera a národního socialismu.⁴³

5.2 Austin Joseph App

Austin App se narodil 24. května 1902 ve Wisconsinu. Působil jako profesor angličtiny na různých amerických vysokých školách a během druhé světové války krátce působil v americké armádě.⁴⁴ Svoje kontroverzní a revizionistické názory projevoval už během druhé světové války. Zprvu App vyvražďování Židů nezpochybňoval, ale ospravedlňoval. Podle něj bylo cílem nacistů donutit Židy emigrovat, ne je fyzicky likvidovat. Přeživší jsou podle Appa důkazem nesmyslnosti holocaustu, protože nacisté prý měli dostatek času, aby vyhubili všechny Židy. Krátce po válce se zaměřil na jednotlivé nacistické zločiny, například vraždění v Lidicích z června 1942. Podle Appa byl tento hrozný masakr v souladu s mezinárodním právem.⁴⁵ Napsal knihu *Šestimilionový švindl*, ve které tvrdil, že šest milionů židovských obětí rukou nacistů bylo použito „mstivým způsobem jako klacek, který má činit nátlak na odškodné od západního Německa a ždímat finanční příspěvky od amerických Židů“. Dále tvrdil, že minimálně 500 tisíc Židů, kteří měli zahynout v plynových komorách, odešlo do Izraele.⁴⁶

5.3 Ernst Zündel

Ernst Zündel se narodil v roce 1939 v Německu, kde neměl hezké dětství. Roku 1958 odešel do Kanady, kde se vyučil retušérem fotografií. Tam ho významně ovlivnil antisemita a neonacista Adrien Arcand, který ho představil skupině dalších antisemitů. Většinu materiálů, které Zündel vydával, napsali jiní popírači holocaustu a neonacisté, ale i on sám napsal dvě knihy. V knize „Hitler, jehož jsme milovali a proč“ líčí Hitlera jako světce, jehož ideologie o nadřazenosti bílé rasy přinesla Německu spásu. V druhé knize „UFO: Tajná zbraň nacistů“ tvrdí, že UFO bylo Hitlerovou tajnou zbraní.

---

⁴³ David Irving | Southern Poverty Law Center. Southern Poverty Law Center [online]. [cit. 26.01.2021]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/individual/david-irving>

⁴⁴ www.REVISIONISTS.com -- Austin J. App. www.revisionists.com [online]. [cit. 28.01.2021]. Dostupné z: <http://www.revisionists.com/revisionists/app.html>

⁴⁵ KRYL, Miroslav a kol. *Rasismus, antisemitismus, holocaust*. Ústí nad Labem, 2011. Str. 240. ISBN 978-80-7414-389-2.

⁴⁶ EVANS, Richard J. *Lži o Hitlerovi. Proces s největším popíračem holocaustu*. Praha: Slovart, 2011 (překlad Jana Hejná). Str. 107. ISBN 978-80-7391-450-9.

V roce 1984 byl obviněn kanadskou vládou kvůli vydávání a šíření materiálů, podněcujících antisemitismus. Vydáním knih „Západ, válka a islám“ a „Zemřelo skutečně šest milionů?“ vyvolával sociální a rasovou nesnášenlivost, jak vynesla prokuratura. Dále zdůrazňovala Zündelovu oddanost Hitlerovi, loajálnost k nacistům a prosazování revoluce ve Spolkové republice Německo. Roku 1985 byl odsouzen k patnácti měsícům vězení. Proti tomu se odvolal a kvůli procedurálním chybám byl výkon trestu odložen. V roce 1988 začal druhý proces, Zündelovým právníkem byl Douglas Christie, hlavní obhájce popíračů holocaustu, antisemitů a nacistických válečných zločinců. Jeho taktikou bylo vyřadit z poroty Židy i jejich příbuzné a přátele a k svědkům, kteří přežili holocaust se choval velmi neurvale. Zündelovi a jeho právníkům přijeli do Kanady pomoci další popírači holocaustu, např. Robert Faurisson nebo David Irving. Jako odborný svědek vystoupil Fred Leuchter, který nezákonně odebral vzorek cihel a cementu v Osvětimi. Došel k závěru, že se tam plynem nikdy nezabýjelo. Soud ale jeho svědectví odmítl a Zündel byl odsouzen k devíti měsícům vězení.⁴⁷

5.4 Robert Faurisson

Robert Faurisson se narodil 25. ledna 1929 v anglickém Surrey. Studoval v Paříži na jedné z nejprestižnějších francouzských středních škol a na Sorbonně.⁴⁸ Je považován za nejaktivnějšího a nejhlasitějšího popírače osmdesátých a devadesátých let. Býval univerzitním profesorem francouzské literatury. Faurisson tvrdil, že „údajné masakry v plynových komorách a údajná genocida“ jsou lži, které připustili obrovský politický a finanční podvod, jejímž hlavním příjemcem je stát Izrael. Snažil se hlavně dokázat, že plynové komory v Osvětimi a dalších táborech nikdy neexistovaly. Stanul u soudu pro nactiutrhání tím, že úmyslně zkresloval dějiny a podněcoval k rasové nenávisti. Což bylo roku 1972 prohlášeno za protizákonné a Faurisson byl shledán vinným.⁴⁹ V listopadu 2016 mu soud uložil pokutu 10 000 eur kvůli podporování „negace“ ve veřejných rozhovorech na internetu. Zemřel 21. října 2018, ve věku 89 let.⁵⁰

---

⁴⁷ Lipstadvová D. E. *Popírání holocaustu. Sílicí útok na pravdu a paměť*. Praha: 1. vyd. Paseka, 2001. Str. 201-218. ISBN 80-7185-402-6.

⁴⁸ Robert Faurisson, Holocaust Denier Prosecuted by French, Dies at 89 - The New York Times. The New York Times - Breaking News, US News, World News and Videos [online]. Copyright © [cit. 03.02.2021]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2018/10/22/obituaries/robert-faurisson-dead.html>

⁴⁹ EVANS, Richard J. *Lži o Hitlerovi. Proces s největším popíračem holocaustu*. Praha: Slovart, 2011 (překlad Jana Hejná). Str. 108. ISBN 978-80-7391-450-9.

⁵⁰ Robert Faurisson, Holocaust Denier Prosecuted by French, Dies at 89 - The New York Times. The New York Times - Breaking News, US News, World News and Videos [online]. Copyright © [cit. 03.02.2021]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2018/10/22/obituaries/robert-faurisson-dead.html>

6 Právní postih popírání holocaustu v ČR

Trestnost popírání holocaustu upravuje § 405 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „trestní zákoník“). Toto ustanovení říká, že potrestán bude ten, kdo veřejně popírá, zpochybňuje, schvaluje nebo ospravedlňuje nacistické, komunistické nebo jiné genocidium, zločiny proti lidskosti, válečné zločiny nebo zločiny proti míru. Podle tohoto ustanovení spadá holocaust pod pojem „genocidium“. Úmluva o zabránění a trestání zločinu genocidia je jako mezinárodní smlouva ratifikovaná parlamentem a je součástí českého právního řádu. Podle této Úmluvy je genocidium, kterýkoli z činů, spáchaných v úmyslu zničit úplně nebo částečně některou národní, etnickou, rasovou nebo náboženskou skupinu těmito způsoby:

- usmrcení příslušníků takové skupiny,
- způsobení těžkého tělesného ublížení nebo duševních poruch členům takové skupiny,
- úmyslné uvedení skupiny do takových životních podmínek, které mají přivodit její úplné nebo částečné fyzické zničení,
- opatření zabraňující rození dětí v takové skupině,
- násilné převádění dětí z jedné skupiny do jiné.⁵¹

Při posuzování, zda určité výroky mohou naplňovat skutkovou podstatu trestného činu podle § 405 trestního zákoníku, je třeba rozlišovat, zda jejich předmětem bylo popírání, zpochybňování, schvalování nebo ospravedlňování genocidia.

Popírání je, pokud pachatel tvrdí, že ke genocidiu v rozporu s historickými fakty vůbec nedošlo.

Zpochybňováním bude za stejných podmínek, tedy v rozporu s historickými fakty. Jedná se například o tvrzení, že ke genocidiu sice došlo, ale v podstatně menším rozsahu. Ale zpochybňování nepodstatných vedlejších skutečností či polemizování o rozsahu genocidia na základě historických faktů trestné není.

Schvalování představuje vyjádření souhlasu s genocidiem. Může se jednat o souhlas přímý i nepřímý, například formou výroku „cikáni do plynu“. Za schvalování genocidia může být rovněž považováno oslavování nacistických zločinců jako jsou Adolf Hitler nebo Rudolf Hess, kteří se na organizování genocidia podíleli.

---

⁵¹ Nepopirej.cz ::: Jak to vidí právo?. nepopirej.cz [online]. Copyright © 2015, [cit. 02.02.2021]. Dostupné z: <http://www.nepopirej.cz/pravo/jak-to-vidi-pravo.html>

Ospravedlňování je jednání, které poukazuje na oprávněnost či zaslouženost genocidia. Jedná se například o tvrzení, že spojenci páchali za druhé světové války ještě horší zločiny, nebo že nacistické Německo zažívalo hospodářský růst, který vyvážil negativní dopad genocidia.

K tomu, aby tato jednání byla trestná, je nutné, aby se jich pachatel dopustil veřejně. Trestný čin je spáchán veřejně, pokud je obsahem tisku, filmu, rozhlasu, televize, veřejně přístupné počítačové sítě nebo jiným obdobně účinným způsobem. Anebo pokud je spáchán před minimálně třemi osobami současně přítomnými. Dalším znakem nutným pro trestnost je úmysl pachatele. To znamená, že v případě popírání genocidia musí pachatel o nepravdivosti svých výroků vědět nebo být s možností, že se jedná o nepravdu alespoň srozuměn. Popírání ze skutečné neznalosti tedy trestné není. V praxi se při posuzování úmyslu vychází z osobních poměrů pachatele a znalosti historických skutečností, kterou lze u něj důvodně očekávat. Zejména znalost historického kontextu druhé světové války a role osobností jako je Adolf Hitler v genocidě je považováno za skutečnost notoricky známou a předpokládá se u každého dospělého člověka s alespoň základním školním vzděláním. Pokud pachatel naplní tyto znaky, hrozí mu za tento trestný čin trest odnětí svobody v délce šest měsíců až tři léta.⁵²

---

⁵² Nepopirej.cz ::: Jak to vidí právo?. nepopirej.cz [online]. Copyright © 2015, [cit. 02.02.2021]. Dostupné z: <http://www.nepopirej.cz/pravo/jak-to-vidi-pravo.html>

7 Empirický výzkum vztahu české mládeže v Jihočeském kraji k holocaustu

Pro výzkum v této práci jsem si vybrala dotazníkové šetření. Dotazník je určen pro mládež v Jihočeském kraji, ve věkovém rozmezí od 15 do 25 let. Dotazník jsem umístila na internetovou stránku Click4Survey, [Odkaz na dotazník](#). Ze 126 dotazníků jich bylo 103 vyplněno, návratnost je tedy 82 %.

7.1 Stanovení hypotéz

Hypotéza č. 1

Většina respondentů odpoví, že holocaust je systematické pronásledování a vyvražďování Židů.

Hypotéza č. 2

Více jak 60 % respondentů někdy navštívilo koncentrační tábor.

Hypotéza č. 3

Předpokládám, že 80 % respondentů nepochybuje o existenci holocaustu.

7.2 Dotazník

Vážení respondenti,

chtěla bych Vás požádat o vyplnění tohoto dotazníku. Údaje, které uvedete jsou anonymní a budou sloužit pouze pro vypracování mé bakalářské práce na téma Holocaust a povědomí o něm se zaměřením na mládež v Jihočeském kraji. Odpovědi, prosím, vyplňujte pravdivě. V každé otázce vyberte jen jednu odpověď, u otázek s volnou odpovědí napište svoji odpověď. Děkuji Vám za vyplnění!

Veronika Weberová, studentka Vysoké školy evropských a regionálních studií.

1. Jste?

- a) žena
- b) muž

2. Kolik je Vám let?

- a) 15-17 let
- b) 18-21 let
- c) 22-25 let

3. Studujete na:

- a) základní škole
- b) odborném učilišti
- c) střední škole
- d) vyšší škole
- e) vysoké škole
- f) už nestuduji

4. V jakém okrese Jihočeského kraje žijete?

- a) České Budějovice
- b) Český Krumlov
- c) Jindřichův Hradec
- d) Písek
- e) Prachatice
- f) Strakonice
- g) Tábor

5. Jak rozumíte pojmu holocaust?

- a) nenávisť vůči Židům
- b) shromažďování Židů v koncentračních táborech
- c) nadřazenost Židů
- d) systematické pronásledování a vyvražďování Židů

6. Kde jste poprvé slyšeli o holocaustu?

- a) ve škole
- b) od rodiny
- c) od vrstevníků
- d) z médií
- e) jinde

7. V jakém období docházelo k holocaustu?

- a) za první světové války
- b) za druhé světové války
- c) za okupace SSSR

8. Víte, jaké označení museli Židé za války nosit?

- a) červenou hvězdu
- b) žlutý kříž
- c) žlutou hvězdu

9. Co podle Vás znamená tzv. Křišťálová noc?

- a) nacisté provedli pogrom na Židy, rozbíjeli výlohy jejich obchodů, vypalovali synagogy a domy
- b) Židé rozbíjeli a vypalovali německé obchody a domy, aby se pomstili za utlačování jejich národa
- c) nacisté rozbíjeli výlohy obchodů, domy a kostely v celém Německu

10. Jak se jmenuje kniha, kterou napsal Adolf Hitler, kde popisuje nadřazenost árijské rasy nad jinými?

- a) Mein Krieg (Moje válka)
- b) Mein Kampf (Můj boj)
- c) Unser Kampf (Náš boj)
- d) Unser Krieg (Naše válka)

11. Myslíte, že je důležité navštěvovat místa spojená s holocaustem?

- a) ano
- b) ne
- c) nevím

12. Co si myslíte, že je koncentrační tábor?

- a) místo sloužící k hromadnému věznění lidí
- b) místo k výcviku začínajících nacistů
- c) místo, kde byly vyráběny zbraně

13. Navštívili jste nějaký koncentrační tábor?

- a) ano
- b) ne

14. Jaký? (pokud jste v předešlé otázce odpověděli ano)

.....

15. Viděli jste nějaký film nebo dokument o holocaustu?

- a) ano
- b) ne

16. Jaký? (pokud jste v předešlé otázce odpověděli ano)

.....

17. Pochybujete o existenci holocaustu?

- a) ano
- b) ne
- c) nepřemýšlel/a jsem o tom

18. Myslíte, že je popírání holocaustu nebezpečné?

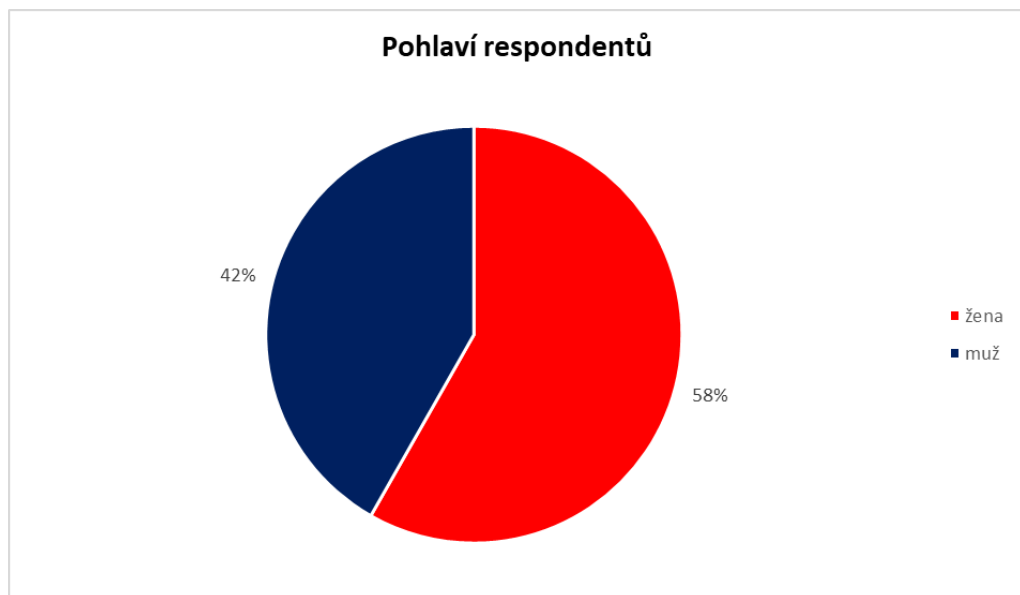
- a) ano
- b) možná
- c) ne
- d) nevím

19. Myslíte si, že je důležité si holocaust stále připomínat?

- a) ano
- b) ne
- c) nevím

7.3 Vyhodnocení dotazníku

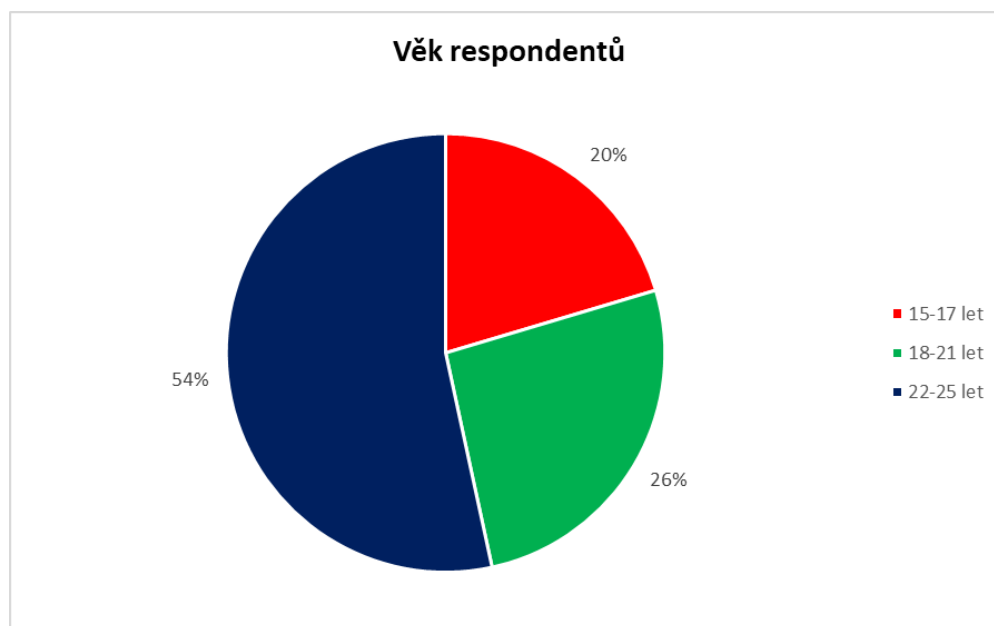
Graf č. 1 – Pohlaví respondentů

Zdroj: vlastní výzkum

Z grafu č. 1 vyplývá, že dotazník vyplnilo více žen než mužů. Ze 103 respondentů bylo 60 žen, to je 58 %, a 43 mužů, což je 42 %.

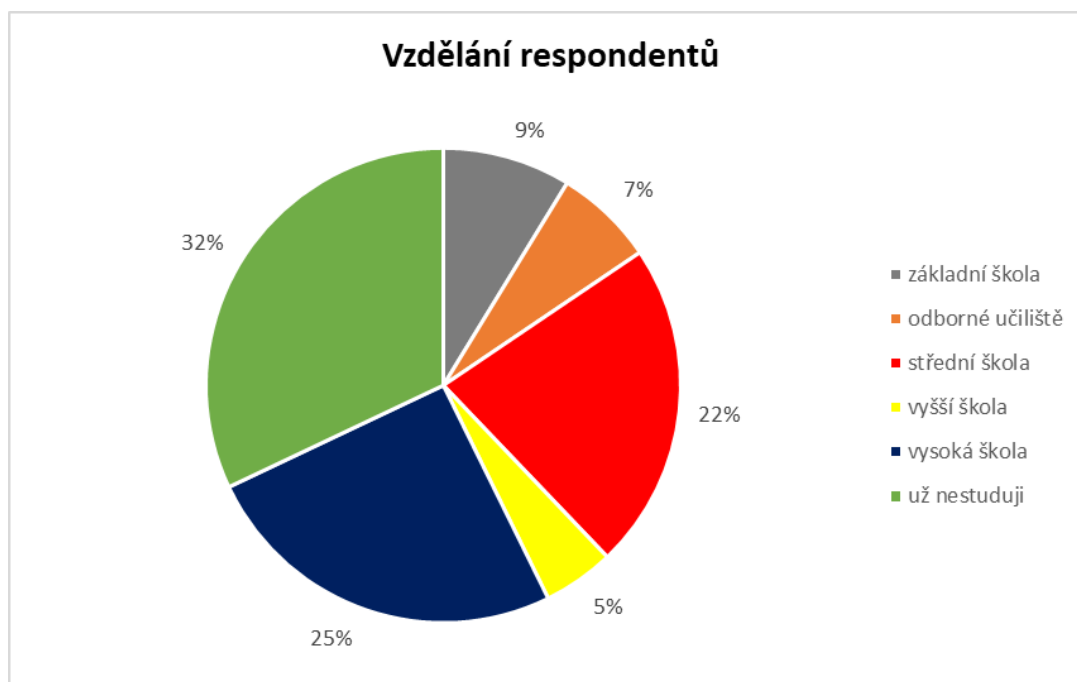
Graf č. 2 – Věk respondentů

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 2 ukazuje, že 54 % respondentů bylo ve věku od 22 do 25 let, to je 55 respondentů. Ve věku 18 až 21 let odpovídalo 27 respondentů, což je 26 %. A nejmladší věkovou skupinu v rozmezí od 15 do 17 let tvořilo 21 respondentů, což je 20 %.

Graf č. 3 – Vzdělání respondentů

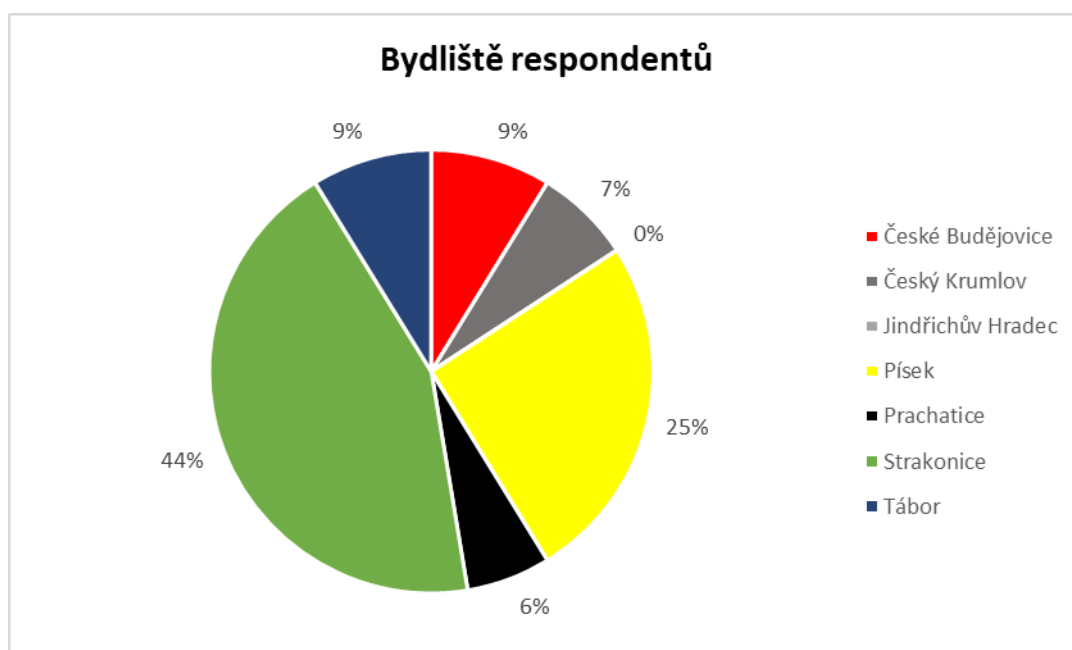

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 3 ukazuje, že 9 respondentů studuje na základní škole, to je 9 %. Na odborném učilišti studuje 7 respondentů (7 %) a na střední škole 23 respondentů (22 %). 5 respondentů (5 %) studuje na vyšší škole a 26 respondentů (25 %) na vysoké škole. Největší podíl tvoří respondenti, kteří již nestudují, a to je 33 respondentů, což je 32 %.

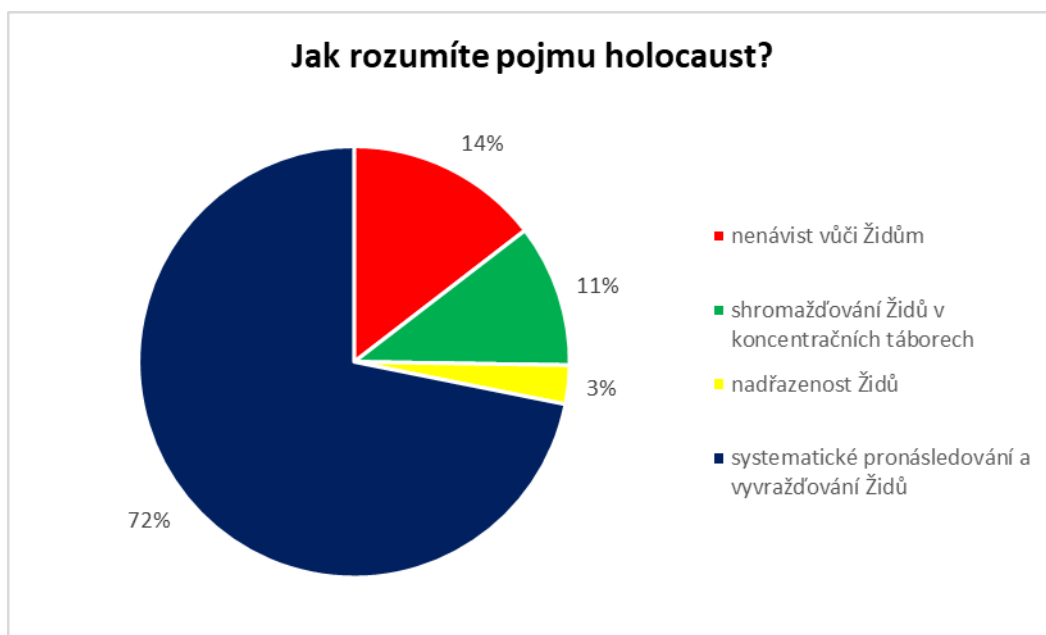
Graf č. 4 – Bydliště respondentů

Zdroj: vlastní výzkum

Z grafu č. 4 je patrné, že nejvíce respondentů žije na Strakonicku, a to 44 % (50 respondentů). Druhou početnou skupinou jsou respondenti z Písecka, a to 29 respondentů (25 %). Z Českých Budějovic a Tábora je 10 respondentů, což je 9 %. 8 respondentů (7 %) je z Českého Krumlova a 7 respondentů (6 %) z Prachatic. Z Jindřichova Hradce není žádný respondent.

Graf č. 5 – Jak rozumíte pojmu holocaust?

Zdroj: vlastní výzkum

Z grafu č. 5 je vidět, že 74 respondentů, což je 72 %, odpovědělo, že holocaust je systematické pronásledování a vyvražďování Židů. 15 respondentů (14 %) uvedlo, že holocaust znamená nenávist vůči Židům a 11 respondentů (11 %) uvedlo, že holocaust je shromažďování Židů v koncentračních táborech. Pouze 3 respondenti uvedli, že holocaust znamená nadřazenost Židů.

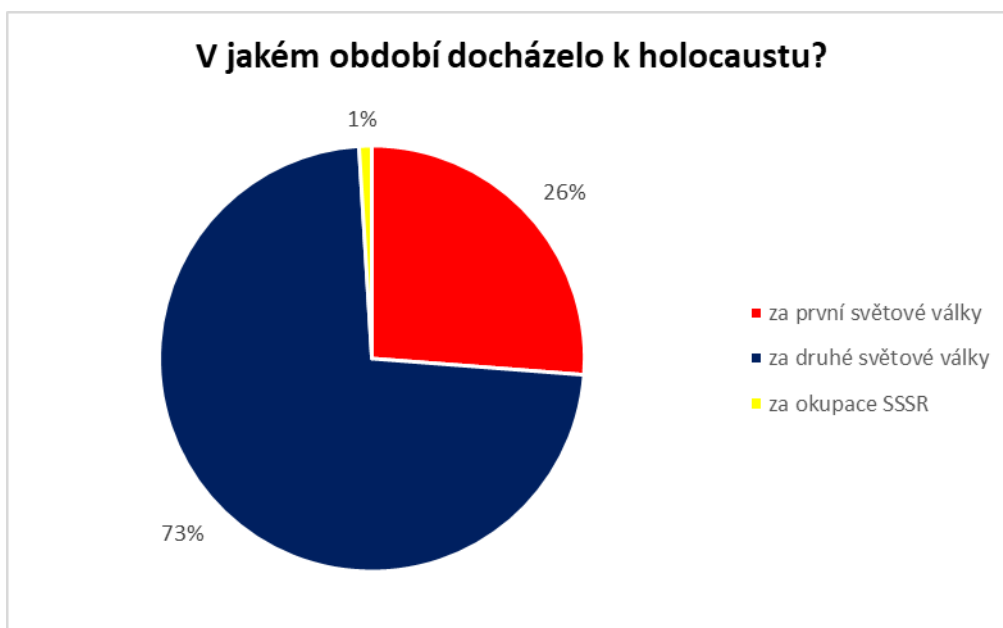
Graf č. 6 – Kde jste poprvé slyšeli o holocaustu?

Zdroj: vlastní výzkum

Z grafu č. 6 vyplývá, že 72 respondentů (70 %) slyšelo o holocaustu poprvé ve škole a 17 respondentů (16 %) od rodiny. Od vrstevníků se o holocaustu dozvěděli pouze 2 respondenti (2 %) a z médií 8 respondentů (8 %). Odpověď „jinde“ vybrali 4 respondenti (4 %).

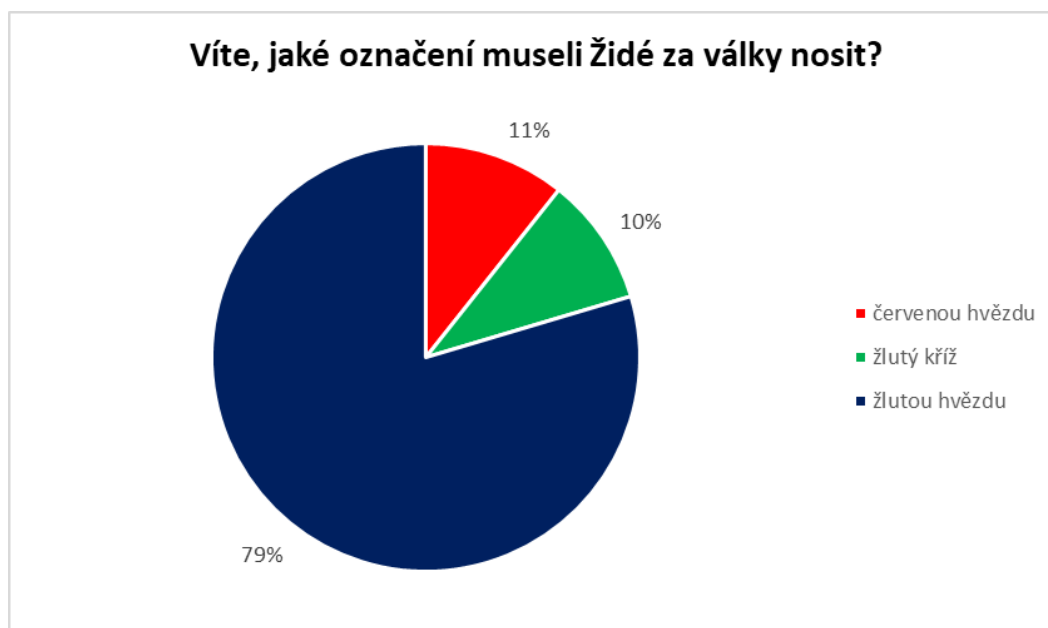
Graf č. 7 – V jakém období docházelo k holocaustu?

Zdroj: vlastní výzkum

Z grafu č. 7 vyplývá, že většina respondentů, a to 73 % (75 respondentů), uvedla, že k holocaustu docházelo za druhé světové války. 27 respondentů (26 %) si myslí, že k holocaustu docházelo za první světové války a pouze 1 respondent (1 %) si myslí, že k holocaustu docházelo za okupace SSSR.

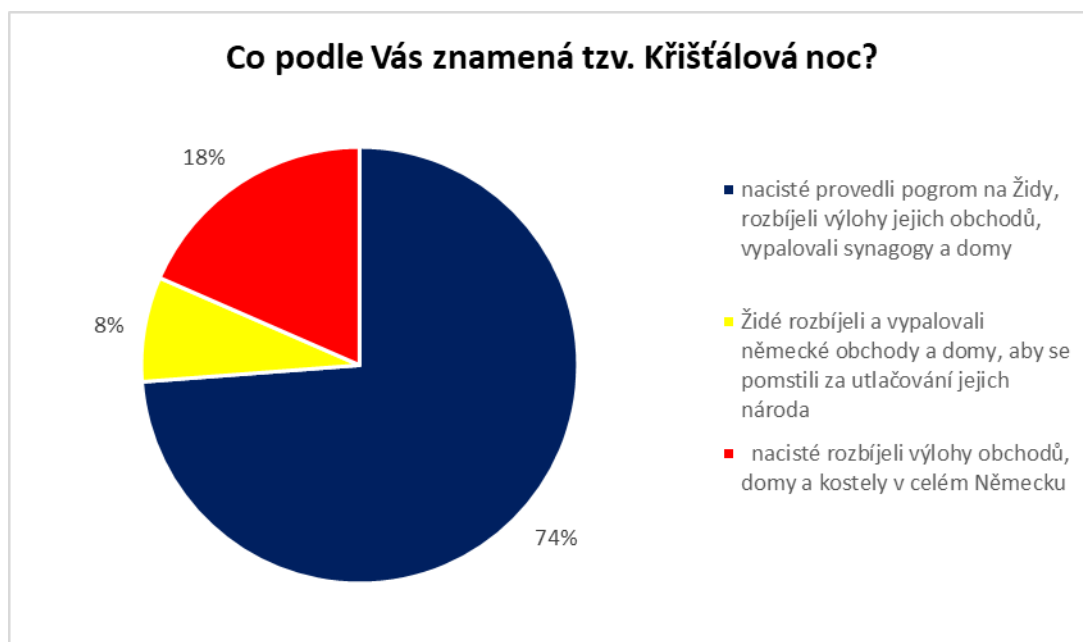
Graf č. 8 – Víte, jaké označení museli Židé za války nosit?

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 8 znázorňuje, že 82 respondentů, to je 79 %, odpovědělo, že Židé museli nosit žlutou hvězdu. 11 respondentů (11 %) uvedlo červenou hvězdu a 10 respondentů (10 %) žlutý kříž.

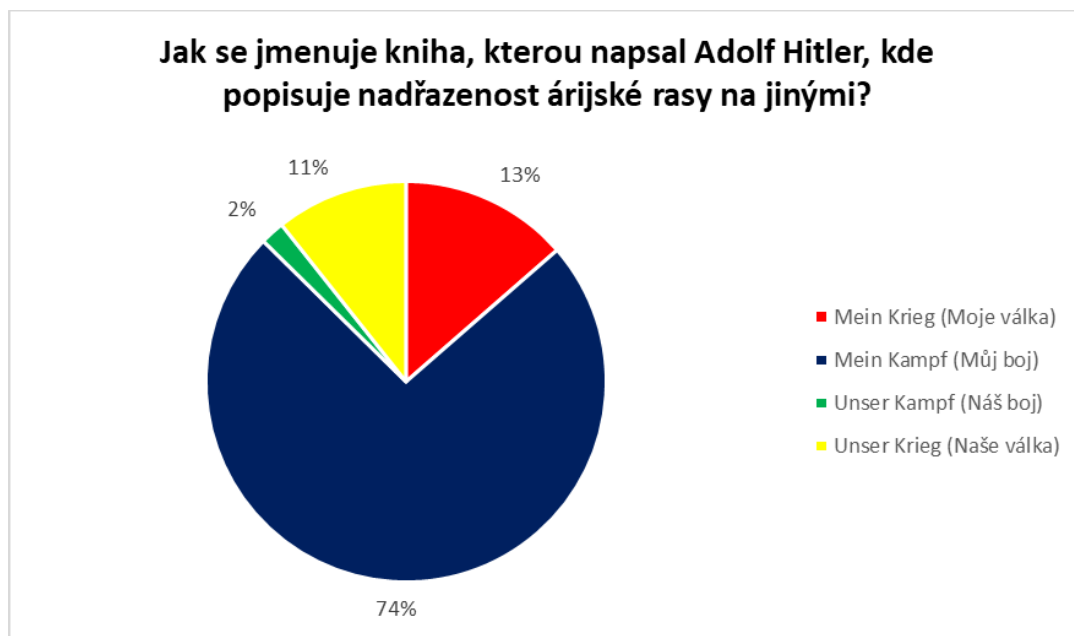
Graf č. 9 – Co podle Vás znamená tzv. Křišťálová noc?

Zdroj: vlastní výzkum

Z grafu č. 9 můžeme vidět, že 76 respondentů, což je 74 %, uvedlo, že tzv. Křišťálová noc je pogrom, který provedli nacisté na Židy, rozbíjeli výlohy jejich obchodů, vypalovali synagogy a domy. 19 respondentů (18 %) uvedlo, že nacisté rozbíjeli výlohy obchodů, domy a kostely v celém Německu. Pouze 8 respondentů, to je 8 %, uvedlo, že Židé rozbíjeli a vypalovali německé obchody a domy, aby se pomstili za utlačování jejich národa.

Graf č. 10 – Jak se jmenuje kniha, kterou napsal Adolf Hitler, kde popisuje nadřazenost árijské rasy nad jinými?

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 10 ukazuje, že 76 respondentů (74 %) odpovědělo Mein Kampf (Můj boj). 14 respondentů (13 %) uvedlo Mein Krieg (Moje válka) a 11 respondentů (11 %) Unser Krieg (Naše válka). Pouze 2 respondenti (2 %) odpověděli Unser Kampf (Náš boj).

Graf č. 11 – Myslíte, že je důležité navštěvovat místa spojená s holocaustem?

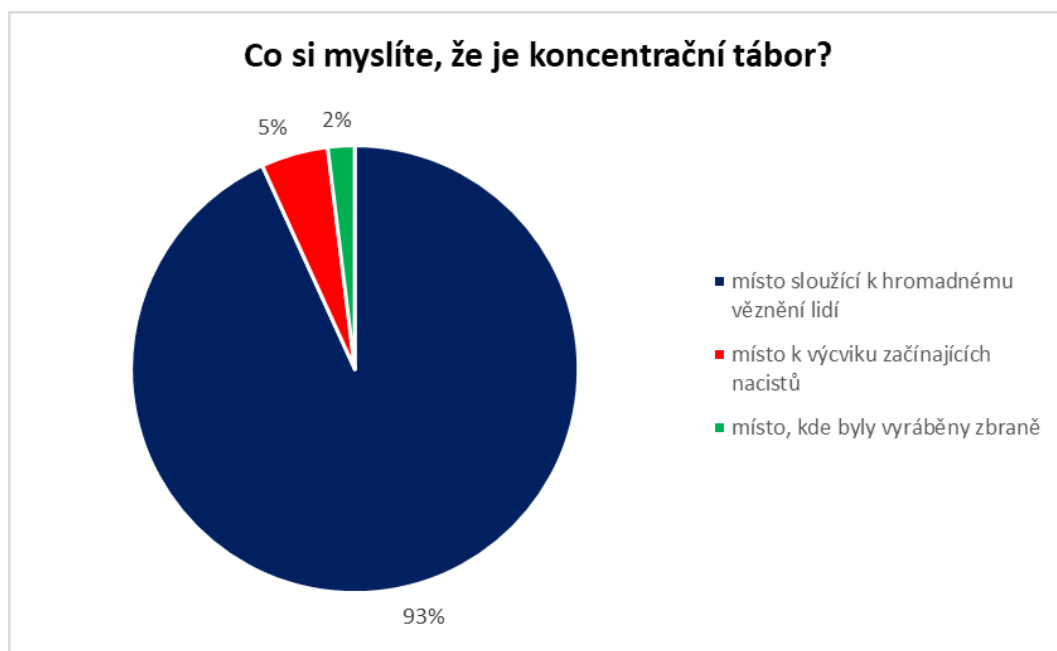

Zdroj: vlastní výzkum

Z grafu č. 11 vyplývá, že 48 respondentů (47 %) si myslí, že je důležité navštěvovat místa spojená s holocaustem. 22 respondentů (21 %) odpovědělo „ne“ a 33 respondentů (32 %) neví.

Graf č. 12 – Co si myslíte, že je koncentrační tábor?

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 12 ukazuje, že drtivá většina respondentů, a to 96 (93 %), odpověděla, že koncentrační tábor slouží k hromadnému věznění lidí. 5 respondentů (5 %) uvedlo, že je to místo k výcviku začínajících nacistů a jen 2 respondenti (2 %) si myslí, že je to místo, kde byly vyráběny zbraně.

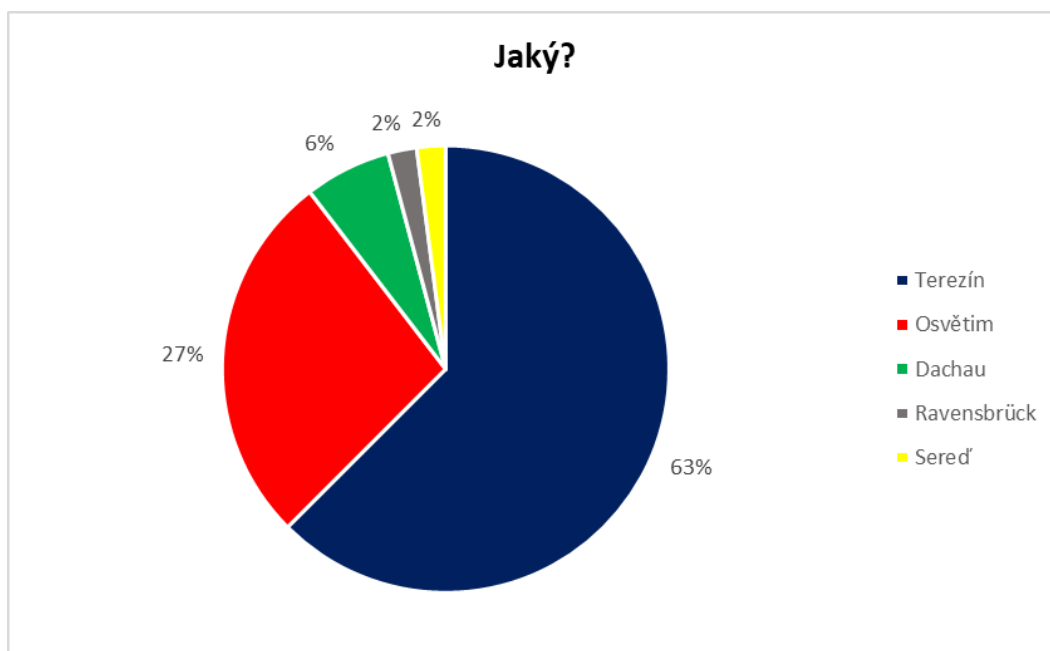
Graf č. 13 – Navštívili jste nějaký koncentrační tábor?

Zdroj: vlastní výzkum

Z grafu č. 13 vyplývá, že více jak polovina respondentů nikdy nenavštívila žádný koncentrační tábor. Jedná se o 55 respondentů, což je 53 %. 48 respondentů (47 %) nějaký koncentrační tábor navštívilo.

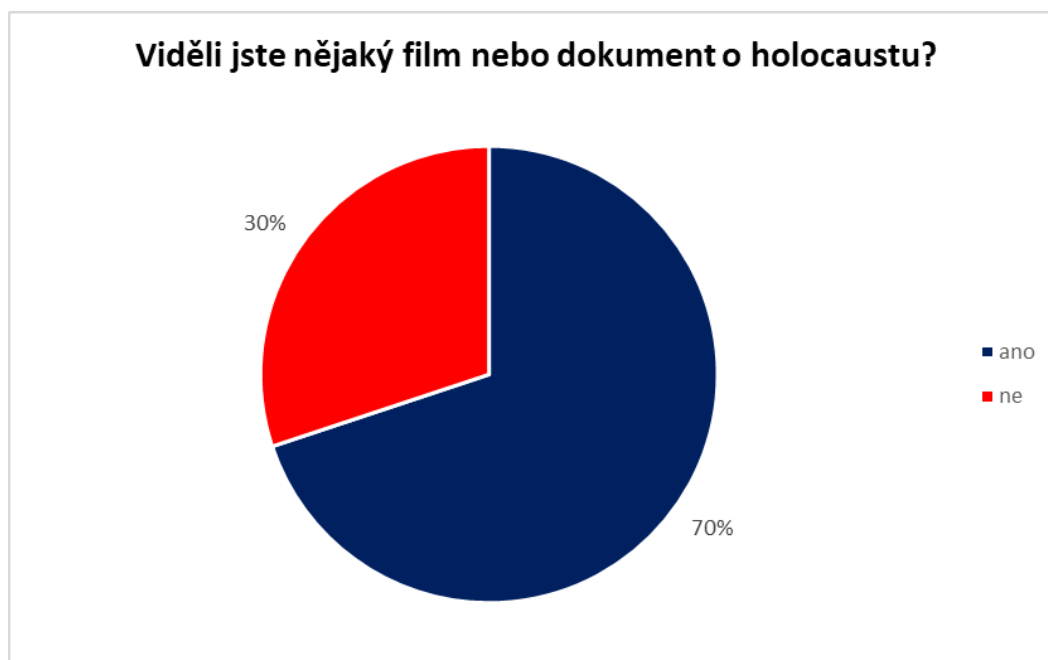
Graf č. 14 – Jaký koncentrační tábor?

Zdroj: vlastní výzkum

Na tuto otázku odpovědělo pouze 48 respondentů. Z toho 30 respondentů (63 %) navštívilo Terezín a 13 respondentů (27 %) Osvětim. 3 respondenti (6 %) navštívili Dachau a jen 1 respondent (2 %) Ravensbrück. Další 1 respondent (2 %) navštívil Sereď na Slovensku.

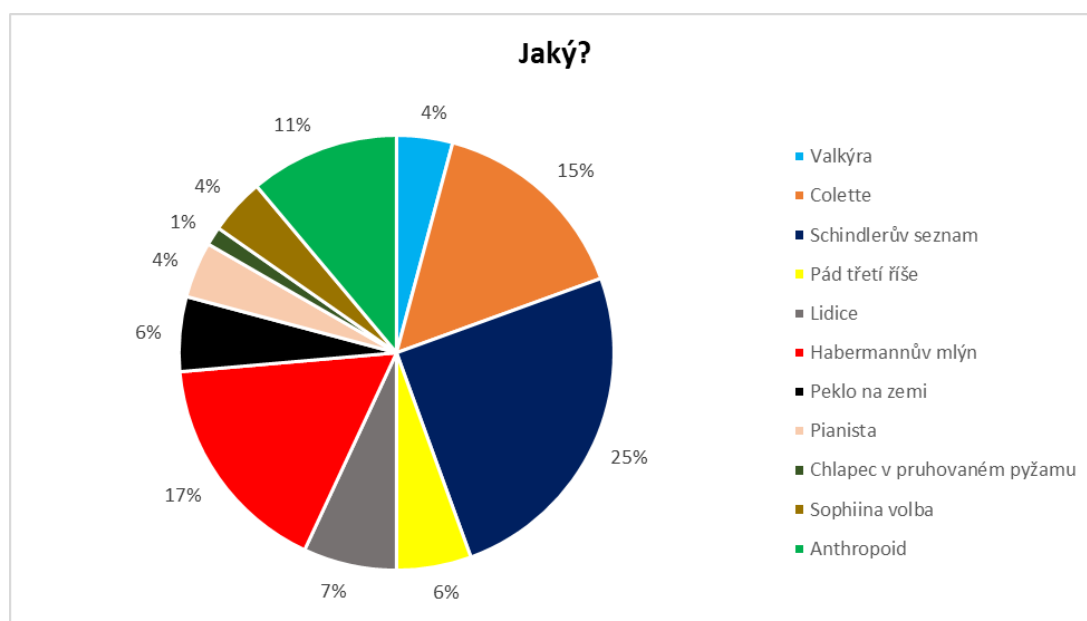
Graf č. 15 – Viděli jste nějaký film nebo dokument o holocaustu?

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 15 ukazuje, že 72 respondentů, to je 70 %, někdy vidělo nějaký film nebo dokument o holocaustu. 31 respondentů, což je 30 %, uvedlo, že žádný film nebo dokument nevidělo.

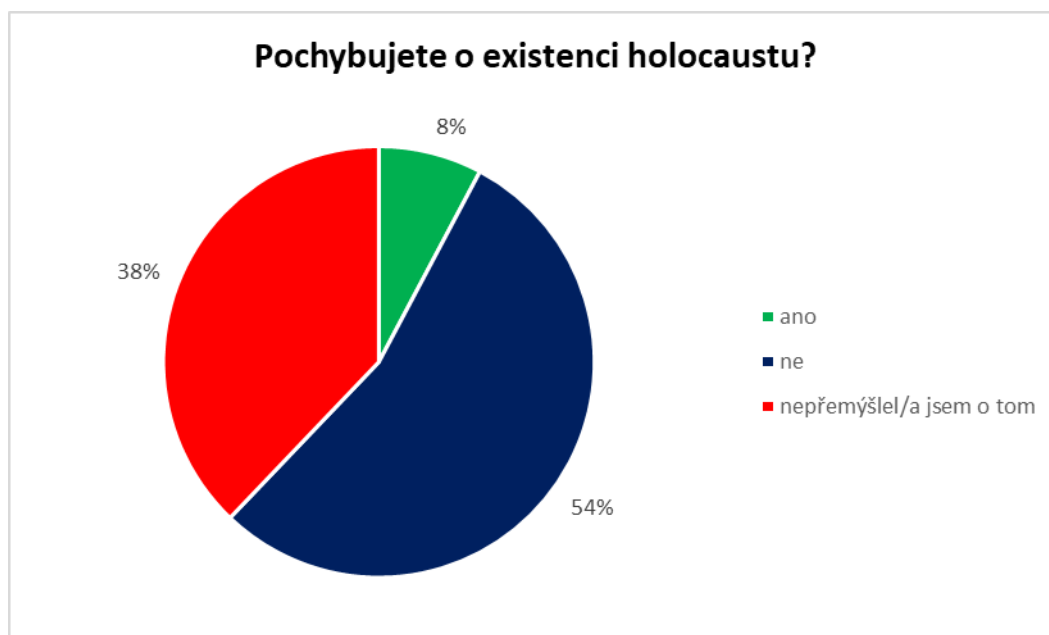
Graf č. 16 – Jaký film nebo dokument?

Zdroj: vlastní výzkum

Na tuto otázku odpovědělo jen 72 respondentů. 18 respondentů (25 %) uvedlo Schindlerův seznam, 12 respondentů (17 %) vidělo Habermannův mlýn a 11 respondentů (15 %) film Colette. 8 respondentů (11 %) uvedlo Anthropoid, 5 respondentů (7 %) Lidice, 4 respondenti (6 %) odpověděli Pád třetí říše a Peklo na zemi. 3 respondenti (4 %) uvedli Valkýra a Sophiina volba. 1 respondent (1 %) uvedlo Chlapec v pruhovaném pyžamu.

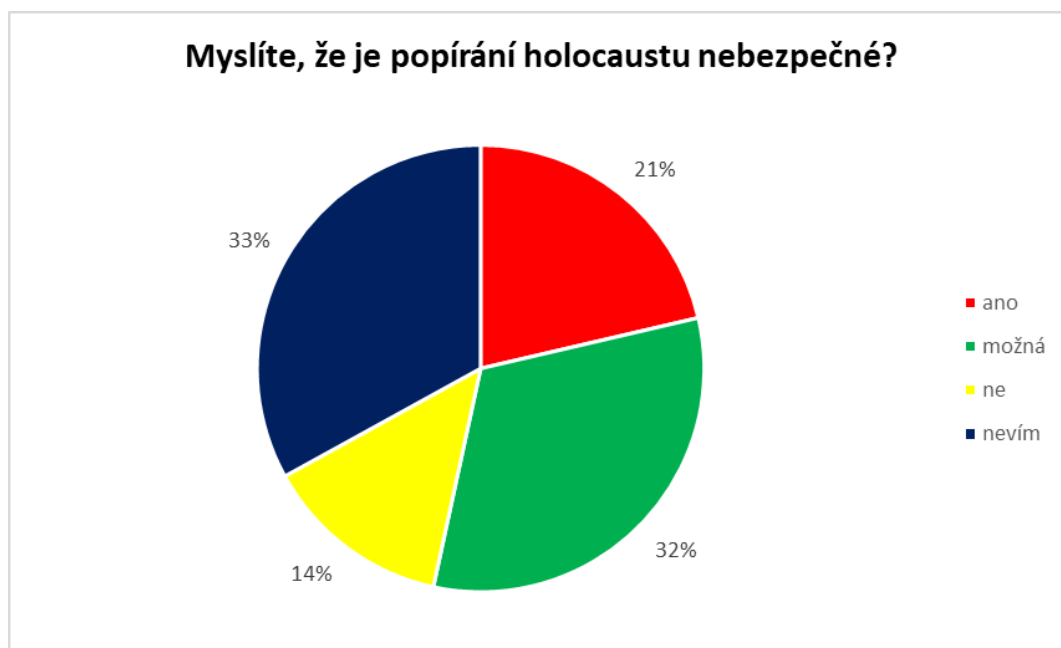
Graf č. 17 – Pochybujete o existenci holocaustu?

Zdroj: vlastní výzkum

Z grafu č. 17 vyplývá, že 56 respondentů (54 %) o existenci holocaustu nepochybuje, 8 respondentů (8 %) má nějaké pochybnosti a 39 respondentů (38 %) o tom nikdy nepřemýšlelo.

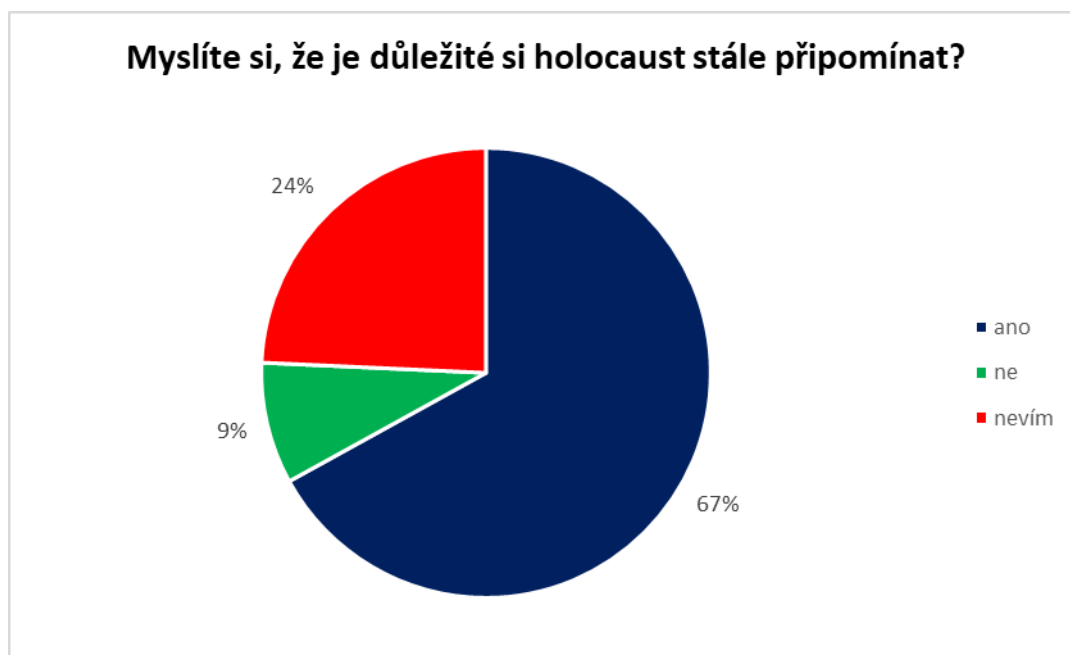
Graf č. 18 – Myslíte, že je popírání holocaustu nebezpečné?

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 18 zobrazuje, že 22 respondentů (21 %) si myslí, že je popírání holocaustu nebezpečné. 33 respondentů (32 %) odpovědělo možná a 34 respondentů (33 %) neví. Jen 14 respondentů (14 %) si myslí, že popírání holocaustu není nebezpečné.

Graf č. 19 – Myslíte si, že je důležité si holocaust stále připomínat?

Zdroj: vlastní výzkum

Z grafu č. 19 vyplývá, že 69 respondentů (67 %) si myslí, že je důležité si holocaust stále připomínat. 25 respondentů, což je 24 %, neví a 9 respondentů (9 %) si myslí, že není potřeba si holocaust stále připomínat.

7.4 Vyhodnocení hypotéz

Hypotéza č. 1

Většina respondentů odpoví, že holocaust je systematické pronásledování a vyvražďování Židů.

Z grafu č. 5 vyplývá, že 72 % respondentů odpovědělo, že holocaust je systematické pronásledování a vyvražďování Židů.

Hypotéza č. 1 se potvrdila.

Hypotéza č. 2

Více jak 60 % respondentů někdy navštívilo koncentrační tábor.

V grafu č. 13 můžeme vidět, že pouze 47 % respondentů někdy navštívilo koncentrační tábor.

Hypotéza č. 2 se nepotvrdila.

Hypotéza č. 3

Předpokládám, že 80 % respondentů nepochybuje o existenci holocaustu.

Graf č. 17 ukazuje, že jen 54 % respondentů nepochybuje o existenci holocaustu.

Hypotéza č. 3 se nepotvrdila.

Závěr

Tato bakalářská práce monitoruje informovanost mládeže v Jihočeském kraji o problematice holocaustu. Toto téma jsem si zvolila, protože si myslím, že mládež dnes není tolik informovaná. Většinu času tráví na sociálních sítích, hraním počítačových her a o holocaust a celkově o historii se příliš nezajímá.

V teoretické části jsme se nejprve seznámili s antisemitismem a jeho podobami v EU a českých zemích. Druhá kapitola pojednává o holocaustu, jako důsledku rasistické nacistické ideologie, která hodlala nastolit třetí říši jako panství árijské rasy. Tato kapitola dále pokračuje popisem nejznámějších nacistických táborů a představitelů holocaustu, jako byl např. Adolf Hitler, Heinrich Himmler nebo Joseph Goebbels. Další část se zaměřila na popírání holocaustu a konkrétní popírače. Poslední část teoretické části se zaměřuje na právní postih popírání holocaustu v České republice.

Výzkum byl uskutečněn na základě dotazníkového šetření. Šetření se účastnilo 103 respondentů, z Jihočeského kraje, ve věku od 15 do 25 let. Dotazník byl umístěn na internet a návratnost byla 82 %. Nejčastěji odpovídali respondenti z okresu Strakonice a Písek a z věkové skupiny od 22 do 25 let.

Výzkum ve větší míře nepotvrdil hypotézy, které byly na začátku výzkumu stanoveny. Z výzkumu vyplynulo, že 72 % respondentů ví, co znamená pojem holocaust, takže hypotéza č. 1 se jako jediná potvrdila. Překvapivě pouze 47 % respondentů někdy navštívilo koncentrační tábor, proto hypotéza č. 2 nebyla potvrzena. Hypotéza č. 3 byla také nepotvrzena, protože 54 % respondentů nepochybuje o existenci holocaustu, jen 8 % z nich o existenci holocaustu pochybuje, ale celých 38 % respondentů o to ještě nepřemýšlelo.

Holocaust je považován za jednu z nejhorších událostí v dějinách lidstva, proto by neměl být nikdy zapomenut nebo zlehčován. I přes to se často setkáváme s tím, že mládež tuto událost zlehčuje nebo dokonce zneuctívají místa spojená s holocaustem. Je to tím, že děti a mládež nemají dostatek vědomostí o tom, co holocaust je a k čemu během holocaustu docházelo. Proto je dle mého názoru důležité, aby se rozšířilo povědomí o holocaustu, a to už na základní škole, přičemž by se měla zapojit i státní masmédiá.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. Autorský kolektiv. *Rodinná encyklopedie světových dějin*. Praha: Reader's Digest, 2000. 728 str. ISBN 80-86196-19-4.
2. BAUER J. *Úvahy o holokaustu*. Praha: Academia, 2009. 319 str. ISBN 978-80-200-1739-0.
3. BEDÜRFTIG F. *Třetí říše a druhá světová válka: Lexikon německého nacionálního socialismu*. Praha: Prostor, 2004. 682 str. ISBN 80-7260-109-1.
4. CÍLEK R. *Holocaust – zřetězení zla*. Praha: Nakladatelství P3K, 2007. 306 str. ISBN 978-80-903584-8-5.
5. DANICS Š.; KAMÍN T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2008. 151 str. ISBN 978-80-7251-286-7.
6. ĎANOVSÁ Z. *Osobnosti druhé světové války*. Praha: Naše Vojsko, 2014. 207 str. ISBN 978-80-206-1480-3.
7. Eagleton R. *Postmodernismus a popírání holocaustu*. Praha: Triton, 2005. 66 str. ISBN 80-7254-533-7.
8. EVANS, Richard J. *Lži o Hitlerovi. Proces s největším popíračem holocaustu*. Praha: Slovart, 2011 (překlad Jana Hejná). 300 str. ISBN 978-80-7391-450-9.
9. Koop V. *Nacionální socialismus*. Praha: Grada, 2012. 91 str. ISBN 978-80-247-3909-0.
10. KRYL, Miroslav a kol. *Rasismus, antisemitismus, holocaust*. Ústí nad Labem, 2011. 256 str. ISBN 978-80-7414-389-2.
11. Lipstadvová D. E. *Popírání holocaustu. Silící útok na pravdu a paměť*. Praha: 1. vyd. Paseka, 2001. 349 str. ISBN 80-7185-402-6.
12. McGowan L. *Radikální pravice v Německu od roku 1870 po současnost*. Praha: Prostor, 2004. Přeložila Petra Kůsová. 287 str. ISBN 80-7260-122-9.
13. WISTRICH R. S. *Hitler a holocaust*. Praha: Slovart, 2008. Přeložila Klára Petříková. 328 str. ISBN 978-80-7391-156-0.

Internetové zdroje

1. Pojem holocaust | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/holocaust/pojem-holocaust/>
2. Holocaust – Sociologická encyklopedie [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Holocaust>

3. Holocaust | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 19.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/holocaust/>
4. Osvětim | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/koncentracni-tabory-a-ghetta/koncentracni-tabory/osvetim/>
5. Osvětim. Osvětim [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://www.osvetim.info/>
6. Dachau | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/koncentracni-tabory-a-ghetta/koncentracni-tabory/dachau/>
7. Mauthausen | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/koncentracni-tabory-a-ghetta/koncentracni-tabory/mauthausen-3/>
8. Ravensbrück | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 18.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/koncentracni-tabory-a-ghetta/koncentracni-tabory/ravensbrueck/>
9. Zpochybňování "konečného řešení" | Holocaust. Holocaust [online]. [cit. 19.01.2021]. Dostupné z: <https://www.holocaust.cz/dejiny/antisemitismus-2/antisemitismus-po-druhe-svetove-valce/popirani-holocaustu/zpochybnavani-konecneho-reseni/>
10. David Irving životopis | Databáze knih. Knihy | Databáze knih [online]. Copyright ©2008 [cit. 26.01.2021]. Dostupné z: <https://www.databazeknih.cz/zivotopis/david-irving-5796>
11. David Irving | Southern Poverty Law Center. Southern Poverty Law Center [online]. [cit. 26.01.2021]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/individual/david-irving>
12. www.REVISIONISTS.com -- Austin J. App. www.revisionists.com [online]. [cit. 28.01.2021]. Dostupné z: <http://www.revisionists.com/revisionists/app.html>
13. Robert Faurisson, Holocaust Denier Prosecuted by French, Dies at 89 - The New York Times. The New York Times - Breaking News, US News, World News and Videos [online]. Copyright © [cit. 03.02.2021]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2018/10/22/obituaries/robert-faurisson-dead.html>
14. Nepopirej.cz :: Jak to vidí právo?. nepopirej.cz [online]. Copyright © 2015, [cit. 02.02.2021]. Dostupné z: <http://www.nepopirej.cz/pravo/jak-to-vidi-pravo.html>